

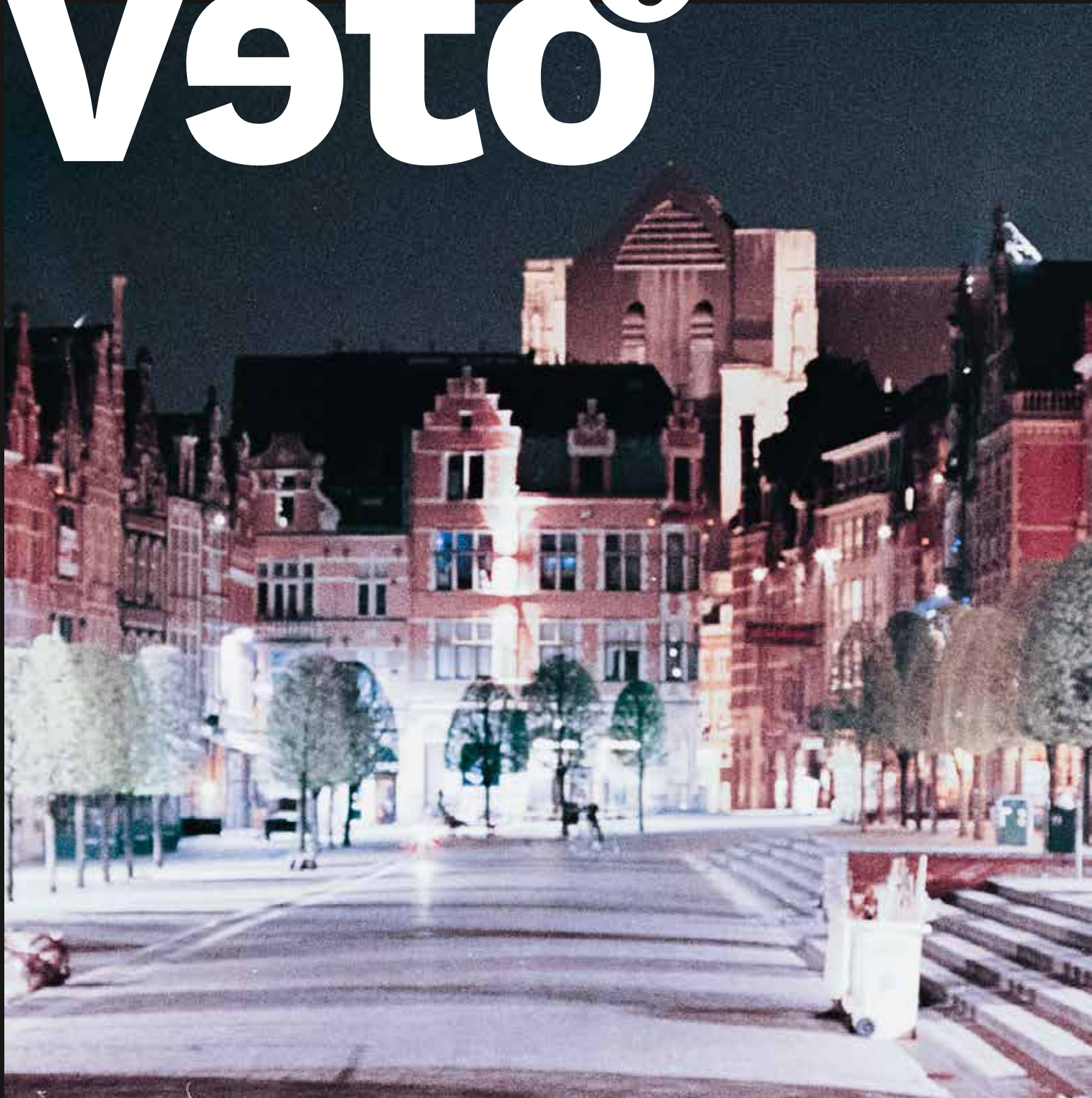
onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 47 nummer 2
19 oktober 2020
tweewekelijks blad
erkenningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP B-02817
BELGIE(N) - BELGIQUE

ESSAY

Mannelijkheid
en aanraking in de
kunst

ANALYSE

KU Leuven reikt
Alma reddingsboei
aan

ARTIKEL

Sinologie ver-
biedt opnames bij
gevoelige lessen

Faculteiten met rug tegen de muur bij nieuwe bachelor European Studies	4	ONDERWIJS
Psychologen en pedagogen krijgen eindelijk erkenning, maar aan een prijs	5	ONDERWIJS
Wie mag stemmen op de rector: de student of de vertegenwoordiger?	6	ONDERWIJS
Inschrijvingsaantallen: richtingen die leiden tot beroep in de zorg zitten in de lift	8	SOCIAAL
Studeren als 60-plusser in Leuven	10	SOCIAAL
KU Leuven-professor werkt zeventien jaar lang aan woordenboek Aborginaltaal	12	INTERNATIONAAL
Wanneer je studententijd je politieke carrière bedreigt	15	INTERNATIONAAL
Leuven misschien Europese Culturele Hoofdstad in 2030	17	CULTUUR
Essay: de man in de kunst is de man in de wereld	18	CULTUUR
In het teken van de tekenaar	20	BEELD
Alma vermijdt verdrinking, maar vaart onzekere toekomst tegemoet	22	STUDENT
Geloof in videogames	24	ONDERZOEK
Koraalpolitiek	27	OPINIE
Dossier: Niemand weet waar de Belgische imamopleiding blijft	28	DOSSIER
Beeldpagina	30	BEELD
Topdiplomaat en baron Frans van Daele	32	NAVRAAG

CARTOON VAN DE WEEK

door Cath Hermans

Wanneer je na een maand ongeveer 4 weken achterstand hebt aan lesvideo's

EDITORIAAL

Het generatieconflict corona

Nu de coronagolven nieuwe hoogtes bereiken, worden studenten zachtjes terug naar hun kot gedreven. Of dat in code oranje of in code rood moet, is momenteel een open vraag.

Volgens UGent-rector Rik Van de Walle zijn alvast 'alle experts' het erover eens dat code rood beter is om de verspreiding van het virus tegen te gaan. Op zich hoeft men geen expert te zijn om in te zien dat het virus zich allicht minder zal verspreiden als we ons allemaal nog eens drie maanden opsluiten. Het staat ook vast dat we als maatschappij nu vooral volksgezondheid voorop moeten stellen. Ik betwijfel alleen of het coronavirus het enige gezondheidsaspect is waar we ons momenteel zorgen om moeten maken.

De KU Leuven kiest bijvoorbeeld (nog) niet voor code rood. Wellicht luistert onze rector niet naar de wetenschap, of het moet zijn dat hij over andere experts dan Van de Walle beschikt. Luc Sels staafde zijn standpunt alleszins door te stellen dat de universiteiten en haar studenten nu al een gigantische bijdrage leveren. Meer zelfs: code rood vindt hij op dit moment een 'disproportioneel grote kost voor de student', aldus de rector vorige week in Veto.

Waarin vertaalt die kost zich? Ik durf te denken aan de eerstejaarsstudenten die hun vrienden al zes maanden niet zagen en nu eenzaam en alleen in een universiteitsstad worden gedropt. Ik durf ook te denken aan internationale studenten, die ver van huis al maanden niet meer in staat zijn naar hun bubbel terug te keren.

Ik durf te denken aan alle jongeren, die op dit moment de bouwstenen van hun leven moeten leggen en dat niet kunnen door de verplichte afstand. Maar ik durf vooral te denken aan onze medestudenten met mentale problemen, een steeds grotere groep aan onze universiteiten die nu avonden alleen op hun kot spenderen.

Blijkbaar is die problematiek nog niet voor elke Vlaming duidelijk. DeMorgen-journalist Joël De Ceulaer vroeg zich onlangs op Twitter af wat er in godsnaam 'erg' was voor de studenten, in vergelijking met, bijvoorbeeld, de zorg. Ik denk niet dat het een wedstrijd is, en ik denk ook dat het voor alle elf miljoen Belgen momenteel 'erg' is.

Laat ons misschien er dan meteen ook vanuit gaan dat studenten niet allemaal op de Oude Markt zaten vorige week donderdag en het merendeel van de studenten ook maar mensen zijn die nu wederom een tijdje vastzitten tussen vier muren. Als we daarvan vertrekken, is dit misschien wel al 'erg'.

Maar laat ons ook een discussie openen over solidariteit. Het is evident dat onze generatie een enorm respect moet tonen naar een groep die bovenmatig vatbaar is voor het virus. Dat respect toont 99% van ons door online af te spreken, coronavrije spelletjesavonden te houden en op vijf meter van elkaar in de aula te gaan zitten. Maar solidariteit is tweezijdig, en wij studenten zijn een groep die al een half jaar bovenmatig vatbaar is voor eenzaamheid en depressies. Onze problemen erkennen, zou deugd doen. ☺

Daan Delespaul is hoofdredacteur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Faculiteiten met rug tegen de muur bij nieuwe bachelor European Studies

Niet alleen wiskundige richtingen maar ook de humane wetenschappen krijgen binnenkort ijkingsstoetsen. Alleen is het bij hen een pak moeilijker om de vinger te leggen op de vereiste competenties.

door [Daan Delespaul](#)

De KU Leuven werkt aan twee nieuwe opleidingen. De bachelors European Studies en Sustainability worden opgericht met de buitenlandse partners uit het Una Europa-netwerk.

Er komen twee nieuwe Engelstalige opleidingen aan de KU Leuven. De bachelors European Studies en Sustainability worden voorbereid met zeven andere universiteiten en moeten leiden tot een 'joint bachelor': een gezamenlijk diploma over de instellingen heen.

Niet enkel het diploma, maar ook de opleiding beoogt een verregaande samenwerking: de bachelors lopen parallel over de acht universiteiten heen. Studenten zouden na een basisjaar aan hun moederuniversiteit de keuze krijgen voor een specialisatie aan een van de partneruniversiteiten. De ambitie is dat iedere student gedurende de opleiding twee tot drie verschillende (buitenlandse) universiteiten doorloopt.

Een uniek, maar complex project, erkent ook vicerector Internationalisering Peter Lievens: 'Dit was een van de kernideeën bij de vormgeving van Una Europa (*Europees interuniversitair netwerk, red.*). We willen verder bouwen op successen met Joint Masters en Joint Ph.D's.' Deadline voor European Studies staat alvast op het academiejaar 2022-2023; Sustainability moet nog wat rijpen.

Paard van Troje?

Voor de bachelor in European Studies biedt de KU Leuven een interessant perspectief. De bachelor zou uniek zijn in Belgische context en sluit perfect aan op de reeds bestaande – en populaire – master European Studies.

Leuven heeft al expertise en zou sterk gepleit hebben om van de opleiding een volwaardige bacheloropleiding te maken, terwijl andere universiteiten meer heil zagen in een opleiding van een jaar. Een verhaal dat Lievens ontkent.

De universiteit is alleszins wel al langer op zoek

'Het zou logisch zijn dat wij de bachelor op ons nemen'

[Jo Tollebeek, decaan Letteren](#)

naar een nieuwe multidisciplinaire – en vooral Engelstalige – bacheloropleiding. European Studies steekt zo voorlopig de plannen voor een bachelor Liberal Arts and Sciences voorbij. Dat project botste op moeilijkheden bij onder andere de faculteit Wetenschappen, die met weinig enthousiasme naar de administratieve lasten van de internationale opleiding zou hebben gekeken. Maar, zo verzekert Lievens, ook aan Liberal Arts and Sciences wordt nog verder gewerkt.

©Cath Hermans

Bij sommige decanen heerst voorzichtig enthousiasme over de 'goede voorbereiding'; anderen uiten hun twijfel over de financiering van het traject. De opleiding zou worden opgedeeld over vijf faculteiten, maar slechts een daarvan mag optreden als penvoerende faculteit. De vier andere zouden dan vakken aanbieden zonder veel bijkomende financiering. Hun winst zou er vooral in bestaan studenten naar de eigen masters door te sluizen.

Rest dan nog de vraag wie de pen zou voeren. Grootste kanshebber lijkt de faculteit Letteren, die ook de master aanbiedt in samenwerking met

Sociale Wetenschappen. 'Het zou in die zin logisch zijn dat wij ook de bachelor op ons nemen', laat decaan Letteren Jo Tollebeek weten. 'Maar wij willen ons zeker niet opdringen aan de anderen. Bovendien vereist dit penvoerderschap grote inspanningen van de faculteit, juist omdat het om een internationaal en complex programma gaat.'

'We willen graag, maar hoe gaan we het aanpakken?'

[Steven Eggermont, decaan Sociale Wetenschappen](#)

De drie andere faculteiten – Rechtsgeleerdheid, Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB), en het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW) – lijken eerder aan de zijlijn te staan. Rechtsgeleerdheid wil zich niet wagen aan de administratieve last en de FEB vindt de opleiding budgettair gezien niet interessant. Het HIW wilt voornamelijk extra ruimte voor Engelstalige vakken en hoopt vooral op een doorbraak in de bachelor Liberal Arts and Sciences. Tussen de vijf heerst naar verluidt wel wantrouwen over het dossier.

(De)centraal

Ook tussen het centrale niveau en de faculteiten heerst dat wantrouwen. Het hele project is sterk centraal gestuurd en levert weinig dialoog op met de faculteiten. Ideologisch is het enthousiasme er bij de faculteiten wel, maar financieel lijkt het bij momenten megalomane project voor velen onhaalbaar. Zeker wanneer gesproken wordt over internationale stages, wat een aanzienlijke investering in mankracht vereist.

De faculteit Sociale Wetenschappen erkent de gemengde gevoelens: 'Intellectueel vinden wij dit een project waar we moeten bij zijn; meer dan dat zelfs. We zijn niet toevallig de faculteit die de master European Studies mee trekt', aldus decaan Steven Eggermont. 'Maar je knipt als middelgrote faculteit niet zomaar even met de vingers om een stafmedewerker vrij te maken. Met andere woorden: we willen graag, maar hoe gaan we het aanpakken?'

Lievens ziet hiervoor wel oplossingen: 'Het opstarten van een nieuwe opleiding kost inderdaad geld en mankracht, en daarvoor zijn wat middelen beschikbaar binnen het Erasmusproject.' De universiteit verwacht ook dat het kostenplaatje wel zal meevallen als het werk verdeeld kan worden over faculteiten en universiteiten. 'Bovendien, eens de opleiding is opgestart en studenten zich inschrijven, loopt ook de financieringsmotor. Dan zal financiële compensatie volgen.'

Verder liggen grote inhoudelijke vraagstukken op tafel. Tot welke masters zou de interdisciplinaire bacheloropleiding precies toegang geven? Dat zou deels afhangen van het minortraject dat gevolgd wordt. Ook de totale studiekost is nog niet gekend. Aan de veelvuldige mobiliteit hangt ongetwijfeld een prijskaartje, maar er zou Europese steun voor studenten kunnen worden aangevraagd.

'Eens de opleiding is opgestart, loopt ook de financieringsmotor. Dan zal financiële compensatie volgen'

[Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid](#)

Anderzijds is er een enorme variëteit in inschrijvingsgelden tussen de Una Europa-universiteiten. Een student riskeert zo 23.200 pond op te hoesten voor een inschrijving in Edinburgh, terwijl die in Leuven slechts 947 euro betaalt voor dezelfde opleiding. Het is alleszins de intentie dat er een eengemaakt systeem komt.

Lievens verwacht de komende dagen meer uitsluitsel over dat punt. Wel staat vast dat een Vlaamse opleiding decretaal gezien niet meer dan 947 euro kan kosten voor Belgen en studenten binnen de Europese Economische Ruimte: 'Al zijn er wel uitzonderingen voor opleidingen georganiseerd in Europees samenwerkingsverband, zoals Erasmus Mundus masteropleidingen', weet de vicerector. ☺

Psychologen en pedagogen krijgen eindelijk erkenning, maar aan een prijs

Klinisch psychologen en orthopedagogen krijgen een verplicht extra stagejaar. Een eerste stap richting uniforme terugbetaling, maar de financiering van het stagejaar is nog niet rond. De tijd dringt.

door [Tijs Keukeleire](#)

Studenten in het eerste masterjaar van de afstudeerrichting klinische psychologie of orthopedagogiek zullen over twee jaar instromen in een nieuw geestelijk gezondheidszorglandenschap. Hun beroep is voortaan wettelijk erkend en ze moeten eerst een jaar 'professionele stage' lopen.

De wetwijziging daarover stamt uit 2016, maar de stage moet nog grotendeels worden vormgegeven. Onder meer de KU Leuven wenst dat het een 'gesuperviseerde eerste werkervaring' wordt, vertelt richtingscoördinator Orthopedagogiek Ilse Noens. 'We hopen dat de overheid een budget voorziet voor de stagemester. In de wet is voorzien dat er minstens een uur per week supervisie moet zijn.'

Doemscenario

Zolang zulk geld er niet is, is er de kans dat grote werkgevers een jaar onbetaalde stage zullen aanbieden in ruil voor begeleiding en een erkenning. Dat doet denken aan het dossier van de verlengde opleiding Verpleegkunde, waar studenten uiteindelijk te horen kregen dat hun extra stagejaar onbetaald en met inschrijvingsgeld zou zijn.

Er zijn nu al geen plaatsen op overschot voor de stage in het tweede masterjaar

Het nieuwe federale regeringsakkoord kondigde alvast 'belangrijke investeringen' in specifiek de geestelijke gezondheidszorg aan. De terugbetaling van psychologische zorgen is bovendien 'een eerste prioriteit'. Voor terugbetaling is wel kwaliteitscontrole nodig.

'Vroeger kon iedereen een praktijk openen en zich psychotherapeut noemen', vertelt programmadirecteur van de master Psychologie Patrick Luyten. Sinds een wet uit 2014 komen de klinisch psychologen en orthopedagogen in het rijtje van andere beroepen zoals artsen, verpleegkundigen ...

Stageplaatsen

De supervisors of stagemesters zouden ervaren klinisch psychologen en orthopedagogen worden die een speciale opleiding hebben genoten. 'De universiteiten zullen die opleiding mee organiseren', legt Ilse Noens uit. De opleiding moet volgend jaar al beginnen voor de stages die het jaar erna starten.

Maar hoe vind je zulke stagemesters? Men rekent vooral op de verantwoordelijkheid vanuit het veld om de volgende generatie op te leiden. Maar stagemester worden betekent een extra opleiding, met jaarlijks een bijscholing om je erkenning als stagemester niet te verliezen.

Er zijn nu al geen plaatsen op overschot voor de stage in het tweede masterjaar, erkennen Luyten en Noens. Omdat die stage niet verdwijnt, vraagt de universiteit binnenkort dus een dubbele inspanning van het praktijkveld. 'Dat is een bekommernis', stelt Noens.

Richting hervormd

De twee richtingen grepen de wettelijke erkenning aan om een bijkomende programmahervorming door te voeren. De afstudeerrichting Schoolpsychologie is nu deel van Klinische psychologie kinderen en jongeren. Klinisch psychologen en orthopedagogen krijgen ook een bijkomend rechtsvak en een vak over interculturele hulpverlening. Bovendien werd het stageflankerend onderwijs uitgebreid.

Na de opleiding tot klinisch psycholoog of orthopedagoog blijft overigens de vierjarige opleiding in de psychotherapie nog steeds bestaan. De uitoefening van psychotherapeutische zorg is nu immers ook wettelijk erkend en de opleiding gereguleerd.

'Er waren vroeger heel wat opleidingen tot psychotherapeut waarvan de kwaliteit niet altijd duidelijk was', stelt Luyten. 'Nu moet die opleiding verplicht door een universiteit of in samenwerking met een universiteit gebeuren, wat toch een kwaliteitscontrole inhoudt.' ☺

Onderwijs kort

door [Tijs Keukeleire](#)

Master Journalistiek verdwijnt in Antwerpen, Vertalen en Tolken weg in Brussel

De faculteit Letteren herschikt zijn aanbod in campus Brussel en Antwerpen. De master Journalistiek wordt ontubbed en gaat enkel nog in Brussel door, dicht bij het politieke en mediacentrum van België. De masters Vertalen en Tolken gaan enkel nog door in Antwerpen en krijgen een meer economische invalshoek, gezien de aanwezigheid van de haven.

De bachelor Toegepaste Taalkunde blijft in beide steden, maar wordt in Brussel tegen 2023 de Engelstalige bachelor Applied Language Studies. Die zal enkel nog Frans, Engels, Duits en Spaans aanbieden – Italiaans en Pools verdwijnen er. De opleiding in huidige vorm lijkt immers zijn aantrekking te verliezen: in Brussel zijn er dit jaar maar 33 nieuwe studenten gestart. Brussel biedt op termijn ook een 'vooropleiding' Europe: History, Arts, Culture and Politics aan, als tussenjaar.

Het gaat niet om een besparingsoperatie zoals de afschaffing van Slavistiek in 2015, benadrukt decaan Jo Tollebeek: 'Het gaat over een herschikking van de portefeuille, om met evenveel geld méér te doen.'

Terug naar code geel? Prioriteit voor eerstejaars

De Vlaamse Vereniging van Studenten vraagt universiteiten en hogescholen om eerstejaars-, schakel- en internationale studenten voorrang te geven voor on campus onderwijs. Ook minister van Onderwijs Ben Weyts sluit zich daarbij aan. Rector Luc Sels opent alvast de deur en zegt in De Standaard dat hij zodra het kan weer naar code geel wil voor hen. Louvain-la-Neuve werkt al op die manier, stelt hij.

Teststraat aan het rectoraat

De KU Leuven start een testcentrum in de Zeelstraat, in het gebouw van de Universiteitshallen en het rectoraat. Daarmee ontlast de universiteit haar Studentengezondheidscentrum, want op termijn zouden er tot 300 studenten per dag getest kunnen worden. Het is de bedoeling dat je vooraf een afspraak via een online formulier kan maken.

Analyse > [Studentenraad heeft twee maanden tijd](#)

Wie mag stemmen op de rector: de student of de vertegenwoordiger?

Algemeen stemrecht voor studenten of toch niet? De vorige keer vond de Studentenraad een compromis, maar COVID-19 belemmert de oplossing van toen. En de Studentenraad heeft nog maar twee maanden tijd.

door [Lana Van den Heuvel](#) en [Tijs Keukeleire](#)

In mei dit academiejaar zijn het rectorverkiezingen. Hoewel nog niet geweten is of Luc Sels kandidaat is voor een tweede termijn en of er zelfs een tegenkandidaat komt, zoekt de Studentenraad naar de juiste manier om de studenten te laten stemmen.

Er liggen verschillende opties op tafel: van een algemeen stemrecht tot de traditie van vroeger, toen studentenvertegenwoordigers in een marathonvergadering bepaalden op wie ze in blok zouden stemmen. Dat blok was er omdat studenten maar 10% van de stemmen hebben: de proffen (70%) zijn meestal erg verdeeld, dus maakt een overtuigende studentenstem het verschil. Bedenk bijvoorbeeld dat de marge tussen Luc Sels en Rik Torfs in 2017 maar 2% bedroeg.

Blok maakt brokken

'Studenten hebben veel meer dan andere gedingen de theoretische mogelijkheid om hun stemmen te verenigen', beaamt Ruben Bruynooghe, voorzitter van studentenkoepel LOKO in het verkiezingsjaar 2013. Ze hebben op die manier al grote prijzen binnengehaald, zoals in 2005 een waarnemend zitje in het Gemeenschappelijk Bureau (*het de facto hoogste beslissingsorgaan van de universiteit, red.*). Luc Sels zou in 2017 gewonnen hebben met de belofte om dat zitje volwaardig te maken.

Het nadeel aan het blok: het heeft nooit standgehouden. Studentenvertegenwoordigers maken enkel een afspraak op wie ze zullen stemmen, maar in het stemhokje zijn ze uiteindelijk vrij. Rik Torfs is in 2013 aan de macht gekomen nadat het blok uiteen is gespat, en ook in 2009 volgde niet iedereen het stemaadvies.

Wanneer het blok breekt, verlies je twee keer, vindt Marie Vanwingh, Studentenraad-voorzitter in verkiezingsjaar 2017: 'Dan heb je én de macht van je blok niet én de maximale betrokkenheid van studenten niet.' Vanwingh haalt dat aan als een van de redenen waarom ze voorstander is van algemeen stemrecht zoals aan de UGent: het blok is niet te handhaven.

Sms'jes van de prof

In 2017 kozen studentenvertegenwoordigers uiteindelijk voor een tussenvorm tussen algemeen stemrecht en het bloksysteem. De vertegenwoordigers gingen nog steeds naar de stembus, maar polsten op studentencongressen per faculteit vooraf naar de mening van studenten.

Een kritiekpunt achteraf was dat er weinig richtlijnen waren vanuit de Studentenraad. Op sommige congressen werd een inleiding gegeven door de decaan of waren prominente leden uit een kamp aanwezig. De organisatoren maakten al dan niet hun uitslag achteraf bekend, stemden in blok of verdeelden de kiespersonen, deden een identiteitscontrole of niet ...

'Ik heb sms'jes gekregen van mijn proffen waarbij ik een paar maanden later mondeling examen moest doen'

[Joris Gevaert](#), *ex-voorzitter Studentenraad*

In dat systeem komt nog steeds veel druk op de kiespersonen, getuigt Joris Gevaert, Stura-voorzitter in 2015-2016 en Campuscoördinator bij Stura in het verkiezingsjaar 2017. 'We zijn gecontacteerd door studenten die benaderd werden door proffen die het niet eens waren met het verloop van het congres of die de student wilden aanzetten om de mening van het congres niet te volgen.'

Gevaert was zelf geen kiespersoon, maar heeft ook sms'jes gekregen van proffen wanneer Stura besloot om uit het kiescomité te stappen. 'Dat waren mensen waarbij ik een paar maanden later mondeling examen moest doen.'

Op de koffie bij Sels en Torfs

Uiteindelijk stemde ook een beperkte groep tegen het advies van hun faculteit in volgens Gevaert, al was dat niet veel meer dan één procent. Maar dat kan genoeg zijn.

In 2017 hebben de invloedrijke vertegenwoordigers van elke faculteit ook beide kandidaten over de vloer gekregen. 'Je weet toch dat dat gaat gebeuren, dus heeft Stura ervoor gezorgd dat elke kandidaat de vertegenwoordigers van alle faculteiten sprak', vertelt Gevaert.

'Openbare debatten zijn transparanter en kandidaten moeten zich écht aan hun beloftes houden'

[Marie Vanwingh](#), *ex-voorzitter Studentenraad*

Daar kunnen kandidaten officieuze beloftes doen waar ze achteraf geen rekenschap voor moeten afleggen. Marie Vanwingh wijst dat aan als een extra reden voor algemeen stemrecht. 'Openbare debatten zijn transparanter en ze moeten zich écht aan de beloftes houden.' Joris Gevaert raadt ook algemeen stemrecht aan tegen de druk op de vertegenwoordigers.

Coronacongres

Grote facultaire congressen zijn onmogelijk in COVID-19-tijden: geen enkele aula is daar ruim genoeg voor. Een online variant zou dan weer een praktische uitdaging zijn, want hoe zorg je dat enkel studenten die de discussie hebben gevolgd kunnen stemmen? Zo brengt COVID-19 het compromis uit 2017 in gevaar.

Robbe Van Hoof, facultair studentenvertegen-

woordiger in het verkiezingsjaar 2017 en ex-voorzitter van Stura stelt voor om deze keer over te gaan naar een algemeen stemrecht per faculteit, met weliswaar een aanmoediging om het online congres te volgen. 'Daarmee vermijd je de omweg van de kiespersonen en blijf je ruimte houden voor facultaire gevoeligheden. De vraag is wel of de universiteit zo'n systeem zou toelaten', stelt Van Hoof.

Gevaert vindt zo'n voorstel maar niets: 'Dan kan je even goed een algemeen stemrecht doen. Waarom splitsen per faculteit? Kot- en niet-kotstudenten zijn ook groepen met uiteenlopende belangen.' En bovendien: als een faculteit een grotere opkomst kan bewerkstelligen, moet die daar ook beloond voor worden, vindt Gevaert.

Als de dood voor het opkomstcijfer

Het algemeen stemrecht is een slijtzwam onder studentenvertegenwoordigers. Er is schrik dat wanneer de stemmen meer verdeeld zijn, de schamele 10% amper nog het verschil weet te maken.

Studentenvertegenwoordigers zijn ook bang van een opkomstpercentage. Aan de UGent was dat laatst bijvoorbeeld maar 17% in de eerste ronde. 'Dat kan tegen studentenvertegenwoordigers worden gebruikt in vergaderingen, want "je vertegenwoordigt maar 17% procent van de studenten"', verwoordt Robbe Van Hoof het.

Al gaat bijvoorbeeld Ruben Bruynooghe daar niet mee akkoord, want een laag opkomstpercentage zou vooral een blamage zijn voor de verkozen rector. 'Hij vertegenwoordigt dan maar 17% van de studenten.'

© Cath Hermans

Om ter meeste vaten

Specifiek in de context van 2017 vreesde men dat Rik Torfs in geval van algemeen stemrecht populistische middelen zou inschakelen. Denk dan aan gratis frietjes of vaten, à la kiesweken van kringen.

'Een laag opkomstpercentage is vooral een blamage voor de rector'

[Ruben Bruynooghe](#), *ex-voorzitter van LOKO*

Vanwingh erkent dat die schrik er was in 2017, maar vindt het een paternalistisch argument. 'Dan neem je de houding aan dat de student geen populistisch standpunt kan doorprikken', stelt ze. 'Vertegenwoordigers moeten zoals altijd zorgen voor goede informatie voor de studenten.'

Volgens Ruben Bruynooghe is de rectorverkiezing altijd populistisch. 'Het wordt alleen smeriger als je maar een paar mensen moet overtuigen dan een grote groep.' ↻

Te laat voor algemeen stemrecht?

Bij de vorige verkiezingen werd het stelsysteem afgeklopt in het academiejaar vóór de verkiezingen. 'Zo waren de bepalers van het systeem niet ook de toekomstige kiespersonen', legt toenmalig Stura-voorzitter Joris Gevaert uit.

Door COVID-19 werd de discussie vorig academiejaar uitgesteld. De Studentenraad is nu gestart en wil klaar zijn tegen december – dat terwijl de discussie in 2015-2016 een viertal maanden duurde. Voorzitter Klaas Collin hoopt via werkgroepen sneller te gaan dan vorige keer. 'We vergaderen voorlopig tweewekelijks, maar we kunnen dat opvoeren bij tijdsnood.'

De tijdsdruk beperkt mogelijk ook de keuzemogelijkheden. Een algemeen stemrecht eist een grotere logistieke inzet. 'Als ze nog heel lang wachten, is dat niet meer haalbaar', meent Joris Gevaert. 13.000 personeelsleden laten stemmen is nog iets anders dan 60.000 studenten.

De Academische Raad van de KU Leuven is ook nog niet begonnen met hun kiesreglement of kiescomité, maar is daar volgens de woordvoerder van de universiteit klassiek wat later mee. Ondertussen begint de campagne al sluimerend. Van Hoof waarschuwt de vertegenwoordigers: 'Je verandert de spelregels niet terwijl je aan het spelen bent.'

Richtingen die leiden tot beroep in de zorg zitten in de lift

De inschrijvingen zijn officieel gesloten sinds 7 oktober en dat vraagt om een uitgebreide analyse. De impact van de coronacrisis is niet enkel negatief: sommige richtingen kennen een sterke groei.

door [Emma Desmet](#) en [Marie Coppens](#)

Er is veel over gezegd en geschreven in de voorbije maanden: zullen nieuwe studenten zich wel inschrijven aan de universiteit, of wachten ze liefst nog een jaar? Uit de cijfers blijkt het tegendeel: er zijn 3,3% meer totale inschrijvingen dan vorig jaar en ook het aantal generatiestudenten – studenten die zich voor het eerst inschrijven voor een hogere studie – stijgt met 1,8%.

Dat de studenten zich niet laten wegjagen door een virus toont zich op alle opleidingsniveaus: er zijn zowel meer bachelor (+1,3%) als masterstudenten (+7%) dan in het voorgaande academiejaar. De meest spectaculaire stijging zit bij de zogenaamde master-na-masterstudenten; zij zijn maar liefst met 13,7% meer dan het jaar voordien.

Leve de zorg

Opleidingen die leiden tot een beroep in de zorg zijn in trek bij veel studenten. Dat gaat dan voornamelijk over Geneeskunde, Biomedische Wetenschappen en Psychologie. Zo startten aan de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen dit jaar 20,8% meer generatiestudenten dan vorig jaar. Het aantal generatiestudenten aan de faculteit Geneeskunde stijgt met 17,8%. Bij Biomedische Wetenschappen gaat het zelfs om een extra 26,5%.

Deze tendens vloeit onder andere voort uit het feit dat dit jaar meer studenten zijn toegelaten tot de opleidingen Geneeskunde en Tandheelkunde. Dit is het gevolg van het loslaten van de quota die er waren rond het aantal artsen dat mocht geleverd worden door Vlaanderen – het aantal studenten dat kan worden toegelaten is hierdoor gestegen.

Of ook de coronacrisis een impact heeft gehad op de toename aan studenten in deze richtingen

'Het virus heeft de mensen het belang van wetenschappelijk biomedisch onderzoek extra doen inzien'

[Paul Herijgers](#), decaan Faculteit Geneeskunde

is moeilijk te bewijzen. Het is niet zo dat er bij inschrijvingsmomenten gevraagd wordt naar de motivatie van de student in kwestie. Al vermoed Paul Herijgers, decaan van de faculteit Geneeskunde, wel dat het een invloed zal hebben gehad: 'Het virus heeft de mensen het belang van wetenschappelijk biomedisch onderzoek extra doen inzien, om een antwoord te kunnen bieden op de crisis.'

Status quo bij UCLL

In menig dagblad stond de voorbije maanden te lezen dat in enkele hogescholen het aantal studenten Verpleegkunde, maar ook in de Lerarenopleiding sterk steeg. Onder meer door de huidige crisis zouden deze studies aan populariteit gewonnen hebben. Die stijging voelen ze niet aan UCLL; het aantal studenten in beide opleidingen bleef status quo ten opzichte van voorgaande jaren. 'We kunnen niet van een corona-effect spreken in Leuven', klinkt het.

West-Vlaamse heropleving

Minstens even interessant is de populariteit van de campussen. Terwijl *Veto* in 2017 schreef dat campus KULAK en campus Brugge weinig succes kenden, zetten ze zich op het moment van schrijven terug op de kaart: de inschrijvingen aan beide campussen van de West-Vlaamse uithoek zijn gestegen ten opzichte van de voorbije twee academiejaren.

Cijfers van de KU Leuven spreken over zes op de tien bacheloropleidingen met een onevenwichtige instroom in 2019 op vlak van genderonevenwicht

Andere campussen, waaronder campus Aalst, campus Diepenbeek en campus Geel, ervaren een daling. Campus Brussel daarentegen verliest noch wint studenten dit academiejaar. De druk bezochte plekken blijven campus Leuven en Groep T. Maar liefst 45.080 van de 58.622 studenten hangen virtueel rond of passeren fysiek op deze campussen.

Waar blijft de genderbalans?

Bij nauwkeuriger bekijken van de inschrijvingsaantallen blijft het frappant hoeveel richtingen een genderonevenwicht kennen. Cijfers van de KU Leuven spreken over zes op de tien bacheloropleidingen met een onevenwichtige instroom in 2019.

Zoiets valt op een jaar niet miraculeus op te lossen, vertelt Andrea Bardyn van de dienst Diversiteitsbeleid: 'Denk bijvoorbeeld aan Computerwetenschappen, waar het genderonevenwicht heel groot is. Onderzoek toont aan dat die verschillen in studiekeuzes onder andere het gevolg zijn van genderstereotype ideeën over interesses en beroepen die al vroeg in de kindertijd ontstaan. Dat veranderen is een werk van lange adem.'

Maar het gaat niet enkel over een ondervertegenwoordiging van vrouwelijke studenten. In bepaalde richtingen zoals Psychologie of Pedagogie zijn de mannen dan weer stevig in de minderheid. 'Zorghrichtingen worden vaak gezien als iets vrouwelijks. Dat kan het voor een mannelijke student minder evident maken hiervoor te kiezen, ook al heb je er het talent en de interesse voor', vertelt Bardyn. 'Die denkbeelden over mannelijkheid en vrouwelijkheid veranderen, is een maatschappelijke uitdaging.'

Gegeerd bij het internationale publiek

Wat het aantal buitenlandse studenten betreft, doet de KU Leuven het uitstekend. We ontvingen 13.000 aanvragen van internationale studenten dit jaar. 'Een record', stelt rector Luc Sels. De sterke positie van de KU Leuven in internationale rankings is daarvoor een verklarende factor.

Terwijl het aantal nieuwe studenten dat een diploma komt behalen aan de KU Leuven stijgt (+3,7%), zijn er wel minder uitwisselingsstuden-

ten dit jaar. 'Door het coronavirus is het te begrijpen dat veel studenten korte verblijven in een ander land uitstellen naar volgend academiejaar of annuleren', aldus Sels.

Wanneer er een Engelstalig alternatief beschikbaar is, stijgt deze sterker dan de Nederlandstalige opleiding

Desalniettemin telt de KU Leuven dit jaar in totaal 9441 internationale studenten. De universiteit herbergt daardoor zo'n 150 verschillende nationaliteiten. Naast de Belgische is ook de Nederlandse en Chinese sterk vertegenwoordigd op de verschillende Vlaamse campussen.

In English please?

De internationalisering van de universiteit verklaart ook de interesse voor de – al dan niet recente – Engelse pendanten van de masteropleidingen. Zo schreven 102 studenten zich in voor de master Bioscience: Cellular and Genetic Engineering in Leuven, wat een stijging van 137% voorstelt. Daardoor kent de Nederlandse master Cel- en Gentechnologie een daling van -90,3%, met slechts drie overblijvende studenten.

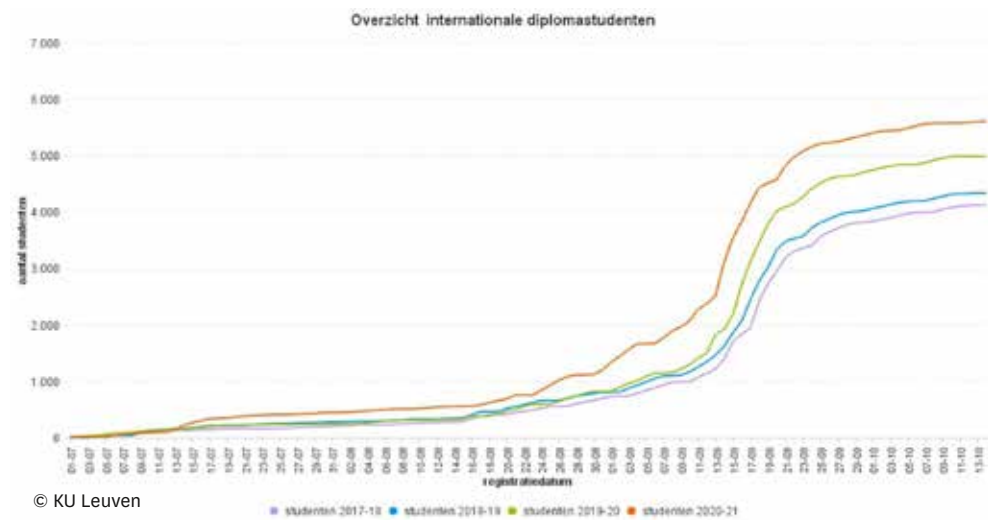
Ook aan de faculteit Letteren valt dezelfde tendens op bij de master Cultural studies (+67,6%) en

haar Nederlandstalige zuster Culturele studies (-11,3%). Die tendens valt echter niet te veralgemenen. De universiteit biedt talloze Nederlandstalige masteropleidingen aan die populair zijn bij de student. Maar toch blijkt uit menig voorbeeld dat wanneer er een Engelstalig alternatief beschikbaar is, deze sterker stijgt dan de Nederlandstalige opleiding.

Tops en flops

De sterkste stijgers in de bacheloropleidingen over alle campussen heen, gaan veel verder dan enkel zorghrichtingen. Zo verovert de Engelstalige bachelor Theology and Religious Studies in Leuven met een grote voorsprong de eerste plaats met een stijging van 43,9%. Zilver en brons gaan naar Fysica (+36,6%) en Onderwijskunde (+34,5%) (KULAK). Van het podium vallen Musicologie (+26,5%) en Geologie (+24,1%) in Leuven, al zitten ze wel in de top vijf.

Geen winnaars zonder verliezers. Op één staat Informatica aan de KULAK, die 22,7% aan inschrijvingen moet inboeten ten opzichte van vorig jaar. Tweede verliezer is Industrieel Ingenieur aan campus De Nayer (-19,5%). De top vijf wordt vervolledigd door Biologie aan de KULAK (-19%), Handelsingenieur in Brussel (-18,8%) en Toegepaste taalkunde (-15,6%) op campus Antwerpen sluit de rangen. ☺

'Student, maar niet doorsnee' is een Veto-reeks waarin studenten van de KU Leuven aan het woord komen. Ze zijn evenveel student als elkeen op deze universiteit, maar ze onderscheiden zich op een bepaalde manier van de doorsneestudent. Deze reeks vertelt hun verhaal. 60-plusser Ria Van den Broeck geeft de aftrap.

'Als je niets doet dan blijft het bij dromen'

Studeren op leeftijd: het kan, het mag en ze bestaan. Een kleine minderheid van de Leuvense studenten is 60-plusser. Ria Van den Broeck (60) is één van hen.

door [Emma Desmet](#)

Ria vraagt om ons te ontmoeten in café De Beiaard op het Ladeuzeplein: haar vaste stek om lessen voor te bereiden. Ze voelt zich duidelijk thuis in haar stad Leuven. Dertig jaar na haar afstuderen als arts, begon ze er opnieuw als student aan de KU Leuven.

Wie bent u en wat is uw verhaal?

'Ik ben Ria Van den Broeck. In 1978 begon ik aan mijn studie geneeskunde, hier in Leuven. Ik ben na zeven jaar afgestudeerd als arts en dan heb ik nog een jaar arbeidsgeneeskunde bijgedaan. Toen ben ik beginnen werken.'

'Ik heb bijna 15 jaar in de farma-industrie gewerkt. Nu, dat is een ongelooflijk leuke job, maar moeilijk combineerbaar met kinderen: het zijn lange avonden en veel weekendwerk. Wanneer mijn kinderen er waren, ben ik schoolarts geworden.'

'Ik heb toen ook getwijfeld tussen geschiedenis en geneeskunde. Ik heb altijd gezegd: als ik in mijn eerste jaar er niet door ben, ga ik geschiedenis doen. Ik was niet van plan te bissen. Maar kijk, ik ben in tweede zit geslaagd, dus het heeft moeten zijn.'

© Miette

Wanneer en waarom hebt u besloten op nieuw te gaan studeren?

'Op een bepaald moment zijn de kinderen ouder en denk je: "Wat nu?" Drie jaar geleden begon ik dan ook aan een gidsopleiding hier in Leuven. Die opleiding is niet makkelijk en duurt drie jaar. Je leert veel over de geschiedenis van de stad. Dat was eigenlijk direct een coup de foudre.'

'Na het eerste jaar besloten twee vriendinnen en ik dat we dieper wilden ingaan op wat we leerden. We hebben heel impulsief beslist – we waren toen op restaurant – om ons in te schrijven als creditstudent geschiedenis aan de KU Leuven. We zijn er gewoon voor gegaan, en kijk, nu zit ik in mijn derde jaar.'

Heel de jeugd is zo ongeloflijk vriendelijk tegen ons, misschien omdat we een beetje oma-allures beginnen te krijgen'

'Ik doe mee aan de examens en heb op die manier al 30 studiepunten verzameld. Ik doe twee vakken per semester, eentje van geschiedenis en een tweede vak vanuit de opleiding kunstgeschiedenis. Ik dacht: ik moet het nu doen, want als je niets doet dan blijft het bij dromen. Ik denk er zelfs aan een verkorte bachelor in de geschiedenis te doen.'

Herkent u zichzelf in de studenten op de universiteit?

'Het is heel grappig. In het begin word je een beetje vreemd bekeken, zeker als je daar met drie zit. Maar je merkt dat je één van hen wordt als je elke week naar de les komt. Ik word wel regelmatig aangesproken omdat ze denken dat ik een professor ben.'

'Er is echt een soort samenhangigheid; ze vragen na een examen ook hoe het ging. Heel de jeugd is zo ongeloflijk vriendelijk tegen ons, wat super is. Misschien omdat we een beetje oma-allures beginnen te krijgen.'

© Miette

Is het student zijn anders dan vroeger?

'Zeker, allereerst mijn studentenkaart. Ik heb daar gisteren de hele dag naar gezocht, ik wist dat ik hem ergens had liggen. Die ging dus heel onze studententijd mee, en was niet eens geplastificeerd. Ik was ook lid van Medica, de studentenkring van geneeskunde. Ik was een echte student, wij zijn ook jong geweest hé.'

'Het studeren zelf is wel helemaal anders. Vroeger hadden wij onze cursus en dat was het. Bovendien ook enkel examens in juni, dus tot februari deed je wat je wou. Daarna begon je met blokken. Maar als je je cursus kende, dan kon je het examen. Nu zijn er powerpoints, extra literatuur en noem maar op. Soms zie ik door het bos de bomen niet meer. Het is moeilijker dan vroeger.'

Hebt u nog een laatste leuke anekdote?

'Wanneer ik mij opnieuw inschreef, moest ik een hele vragenlijst invullen zoals iedereen. Met de vraag wat het beroep van mijn ouders is moest ik wel lachen. Ik heb maar iets verzonnen.'

'Oh ja, ik wil ook nog toevoegen dat iedereen welkom is voor een gidsbeurt in Leuven. Hoe kan het nu dat je student bent voor vijf jaar in deze stad en niet weet wat de geschiedenis achter de Grote Markt is? Een beetje reclame maken mag hé.' ☺

KU Leuven wil meer vrouwen aan de academische top

Cijfers tonen aan dat er minder vrouwen aan de academische top geraken. Een reeks genderacties en een genderplan, ondertekend door alle Vlaamse universiteiten, moeten dit probleem verhelpen.

door [Emma Desmet](#)

De cijfers, bijgehouden door de KU Leuven, spreken boekdelen: in december 2019 was 70% van het zelfstandig academisch personeel (ZAP) man en slechts 30% vrouw. Bovendien daalt het aantal vrouwen bij elke stap omhoog op de academische ladder.

Geen uitzonderlijk fenomeen, vertelt sociaal psychologe Colette Van Laar: 'In zeer veel organisaties is het zo dat vrouwen over het algemeen minder vertegenwoordigd zijn aan de top, zeker in sectoren die traditioneel mannelijk waren in het verleden, zoals wetenschap.'

KU Leuven zet hard in op het wegwerken van het huidige genderonevenwicht, zo vertelt Andrea Bardyn van de dienst Diversiteitsbeleid: 'Er lopen sinds 1998 continu genderactieplannen aan de KU Leuven. Momenteel is dat een gendercharter, dat we samen met de Vlaamse universiteiten hebben ondertekend, op VLIR-niveau (Vlaamse Interuniversitaire Raad).'

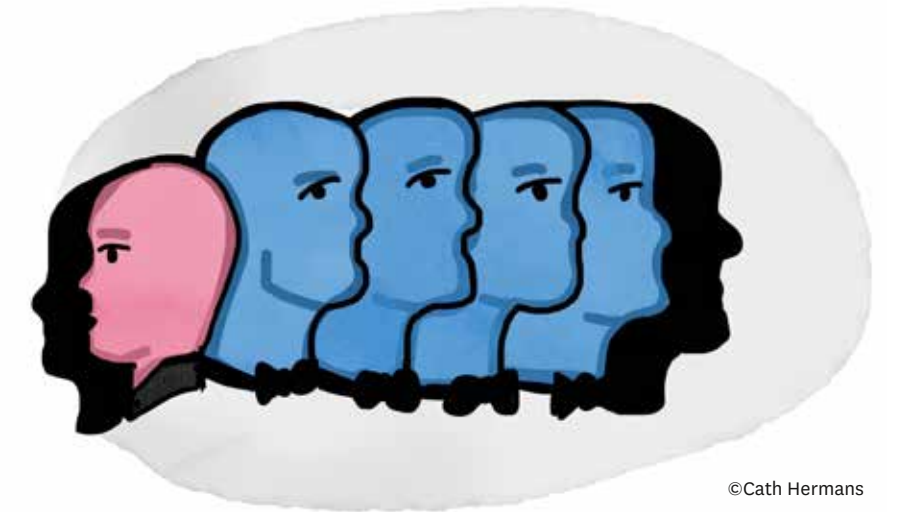
Een vrouw is zorgend, in tegenstelling tot de man die kenmerken heeft die beter passen bij leiderschap

'Daar voegden we dit jaar nog een nieuwe reeks genderacties aan toe, die onder andere verder inzetten op evenwichtige vertegenwoordiging in beslissingsorganen en doctoraatscommissies en het verzekeren van gelijke doorstromingskansen', vertelt Bardyn.

Externe processen

Om verandering te creëren, moet men lokaliseren waar de obstakels voor vrouwen liggen. Belangrijk, zo blijkt uit onderzoek, is de rol van externe processen. Wat komt er van buiten op vrouwen af dat er voor zorgt dat ze minder in hoge wetenschappelijke functies terecht komen?

Die processen draaien rond vooroordelen en stereotypen, en worden vaak besproken als implicite bias. Mensen hebben vanuit hun socialisatie regelmatig stereotypen over vrouwen en mannen. Dat leidt tot verwachtingen: een vrouw is zorgend, in tegenstelling tot een man waar kenmerken aan worden toegekend die beter passen bij leiderschap.

©Cath Hermans

Die *implicit bias* kan een rol spelen bij instroom en doorstroom van vrouwen in de academische wereld. Bij een sollicitatiegesprek met een vrouw zal vaker gevraagd worden naar haar thuissituatie en het al dan niet hebben van kinderen, bijvoorbeeld.

Adieu implicite bias?

'Aan de universiteit hebben we hard gewerkt rond *implicit bias* bij beoordelingsprocessen', klinkt het bij Deb Vansteenwegen, directeur Personeelsdienst. Zo zijn er bijvoorbeeld genderspitsen – een gewoon hoogleraar die als lid van de beoordelingscommissie van de faculteit de gendersensitiviteit van de beoordelingsprocedures bewaakt – aangesteld om bewustzijn rond dit thema te garanderen.

Een andere manier om *implicit bias* tegen te gaan, is het klaar en duidelijk definiëren van criteria bij vacatures. 'Stel, je zoekt iemand met leiderschapskwaliteiten: wat bedoel je daar exact mee? Wanneer we zulke zaken beter omschrijven, is er minder ruimte voor genderstereotypen', legt psychologe Van Laar uit.

Stereotype dreiging

Naast de externe processen, spelen er ook interne processen mee, met name binnen de vrouw zelf. Er bestaat zoiets als 'stereotype dreiging'. Dat houdt in dat wanneer er negatieve stereotypen over jouw groep bestaan, je je zorgen gaat maken over je eigen kunnen. 'Zo kan je dus eerder vermoed raken, want je moet presteren en tegelijk stereotypen uit de weg ruimen', klinkt het bij Van Laar.

Mannen moeten ook voor de aula durven zeggen dat ze naar huis moeten om de kinderen op te halen'

[Deb Vansteenwegen](#), dienst Personeelsbeleid

Belangrijk om dit tegen te gaan, is de vertegenwoordiging van vrouwen in zichtbare rollen. 'Als je als jonge studente naar boven kijkt en je ziet niemand die op jou lijkt, dan kan je daar je conclusies uit trekken.' Ook Deb Vansteenwegen vindt dat het op het vlak van rolmodellen nog beter kan: 'De beeldvorming die we hebben van professoren kan diverser, ook wat de combinatie werk-privé betreft. Vrouwen én mannen moeten voor de aula kunnen zeggen dat ze naar huis moeten om de kinderen op te halen.'

Alles begint bij studenten

Het verzekeren van gelijke doorstromingskansen naar de top voor iedereen staat centraal in de genderactieplannen van de universiteit. Maar al eerder in de loopbaan, bijvoorbeeld op het vlak van studiekeuze, manifesteren zich genderverschillen. 'Dat begint echt vanaf de kindertijd en daar zit een grote maatschappelijke uitdaging. Bepaalde studierichtingen kennen een sterk genderonevenwicht', zegt Bardyn. 'Ook hier kan meer diversiteit voor de aula bijdragen tot meer identificatie met een bepaald studiedomein', besluit Vansteenwegen. ☺

KU Leuven-professor werkte zeventien jaar aan woordenboek Aboriginaltaal

Jean-Christophe Verstraete, taalkundige aan de KU Leuven, is al twee decennia lang gefascineerd door Aboriginaltalen. Nu heeft hij eindelijk zijn woordenboek klaar van één zo'n taal: het Umpithamu.

door Emiel Roothoof

Bijna vijfhonderd pagina's. Zoveel heeft Jean-Christophe Verstraete nodig gehad om een heel taalsysteem te vatten. Het woordenboek is slechts een afgeleid product van zeventien jaar heen en weer vliegen tussen België en Australië, waarbij hij nauwe banden ontwikkelde met de lokale bevolking en zich stilaan meer vertrouwd maakte met een cultuur die voor velen enigmatisch blijft.

Wanneer Verstraete tijdens zijn doctoraatsstudie een gastprofessor ontmoette, die gespecialiseerd was in de talen van Noordwest-Australië, wist hij meteen wat hij na zijn doctoraat wilde gaan doen: 'Ik wilde niet gaan werken met talen waar ik de zaken theoretisch moest verfijnen. Ik wilde echt werken met een taal waar ik van nul moest beginnen, een intellectuele uitdaging.'

© Lisa De Witte

'Ik heb mensen weten sterven, kinderen weten geboren worden'

Als postdoc zette hij koers naar Melbourne, waar hij al snel de aantrekkingskracht van het noordoosten ondervond, meer specifiek: Kaap York. Daar leven de Lamalama, een Aboriginalvolk dat maar liefst vijf verschillende talen spreekt. Hij zette zich gestaag aan het Umpithamu, waar hij nu zijn woordenboek van klaar heeft.

Maar ook de andere talen kennen voor Verstraete na twee decennia nog maar weinig geheimen. Voor vier lokale talen heeft hij zelfs woordenboekjes ontwikkeld. 'Dat is een heel goed medium om ook jonge mensen te betrekken bij de erfgoedwerking', meent Verstraete.

Uw onderzoek is naast taalkundig ook antropologisch. Hoe verschilt dat van louter taalkundig onderzoek?

Jean-Christophe Verstraete: 'Dit werk kan je niet op afstand doen. Je werkt met een gemeenschap, maakt deel uit van hun leven. Ik heb mensen weten sterven, kinderen weten geboren worden. Bij dit soort werk ontwikkel je een sterke emotionele band met de mensen die je ontmoet.'

'Ik heb mijn interesse als wetenschapper, maar datgene wat ik doe moet ook ten goede komen aan de gemeenschap'

Voor het woordenboek werkte Verstraete nauw samen met twee mensen die het Umpithamu nog vloeiend spraken. Nog voor de publicatie van het woordenboek sloeg het noodlot toe: een van hen, Florrie Bassani, overleed. 'Ze wist dat het boek er zou komen, ook al ging ze de publicatie hoogstwaarschijnlijk niet meemaken. Met dit woordenboek hebben we haar nog een laatste eerbetoon kunnen geven', vertelt Verstraete.

Hoe verliepen de eerste contacten met de lokale bevolking?

'Je werkt in een postkoloniale context, waar het koloniale tijdperk ervoor heeft gezorgd dat die mensen met een zekere argwaan kijken naar buitenstaanders. Dat wil zeggen dat het moreel niet verantwoord is om daar gewoon binnen te stappen, er dan wat uit te halen en weg te gaan. De relatie moet wederkerig zijn: ik heb mijn interesse als wetenschapper, maar datgene wat ik doe moet ook ten goede komen aan de gemeenschap.'

Verstraete vond het dan ook belangrijk om met zijn onderzoek de gemeenschap daar verder te helpen. Zo heeft hij van zijn expertise gebruik gemaakt om borden in Aboriginal-land van culturele informatie te voorzien. Het Australian Institute of Aboriginal and Torres Strait Island Studies,

© Lisa De Witte

dat de productie van het woordenboek financieel steunde, heeft bovendien grote oplages beschikbaar gesteld voor de plaatselijke bewoners. Die wederkerigheid leverde hem al snel een plaats in het verwantschapssysteem op, waar ze hem naast JC – naar Jean-Christophe – ook broer of oom noemden.

'Ik heb veel culturele faux pas begaan'

'Het grootste obstakel was leren hoe je binnen zo'n gemeenschap functioneert. Ik heb veel culturele faux pas begaan, maar gelukkig was ik vaak omringd door collega's, die me op mijn fouten konden wijzen.'

Wat heeft u ertoe aangezet dit grote project te starten?

'Het voornaamste vind ik de erfgoedwerking. De lokale gemeenschap vindt dat heel belangrijk. Maar ook vanuit Australië komt er steeds meer steun voor zulke projecten. De laatste twintig jaar is het besef gekomen dat de geschiedenis complexer is dan ze eerst leek. Er is dan ook een tendens om te werken naar reconciliation of verzoening, om meer aandacht te hebben voor de Aboriginalcultuur en -talen. Ook voor Australië is het dus belangrijk dat dit gedocumenteerd wordt.'

'Vanuit wetenschappelijk perspectief is het heel simpel: als je een volledig beeld wilt krijgen van taal, moet je naar zoveel mogelijk talen kijken. Er zijn ongeveer 7000 talen in de wereld. Het is dan ook jammer dat een heel groot deel van het taalkundig werk gericht is op een heel kleine groep talen. Als je wil weten hoe een taalsysteem kan opgebouwd zijn, moet je talige diversiteit zo

volledig mogelijk kunnen bestuderen, en dat betekent op wereldschaal.'

'Ten slotte help je de cultuur te documenteren. Daarbij hoop ik vooral de culturele diversiteit te beschrijven, zoals de mensen hun cultuur daar zelf zien. Soms moet je ook bepaalde westerse opvattingen ontcrachten, zoals het idee dat Aboriginals op één lijn zitten met de groene beweging.'

'Aboriginals willen niet dat groene jongens uit steden hun komen zeggen wat ze moeten doen'

'Dat is niet zo. De groene beweging ziet vaak de rol van de gemeenschap over het hoofd. Ze stellen: "Dit is vanaf nu een nationaal park. Niemand mag hier iets doen", zonder ervan bewust te zijn dat het ook een oud cultuurlandschap is en dat ook Aboriginals economische aspiraties hebben. Er is dan soms een clash tussen wat de natuurconservatie en wat de Aboriginals willen. Ze willen niet dat groene jongens uit steden hun komen zeggen wat ze moeten doen.'

In Orientalism bekritiseerde de Palestijnse literatuurwetenschapper Edward Said hoe er vanuit het westen gekeken werd naar oosterse culturen. Hij had het onder andere over 'een subtiel, maar persistent eurocentrisch vooroordeel tegenover Arabisch-Islamitische volkeren en hun cultuur'. Merkt u bij Europeanen ook een oriëntalistisch beeld van Aboriginals?

'Er heersen heel veel romantiserende visies op Aboriginalcultuur. Zo is er 'de nobele wilde' of de New Age-achtige ideale samenleving die in harmonie leeft met de natuur. In de standaardvisie op zulke talen en culturen zit wel degelijk een vorm van oriëntalisme. Die visie heeft geen respect voor de taal en cultuur. Echt respect is het volledig willen begrijpen, met alle moeilijke kanten.'

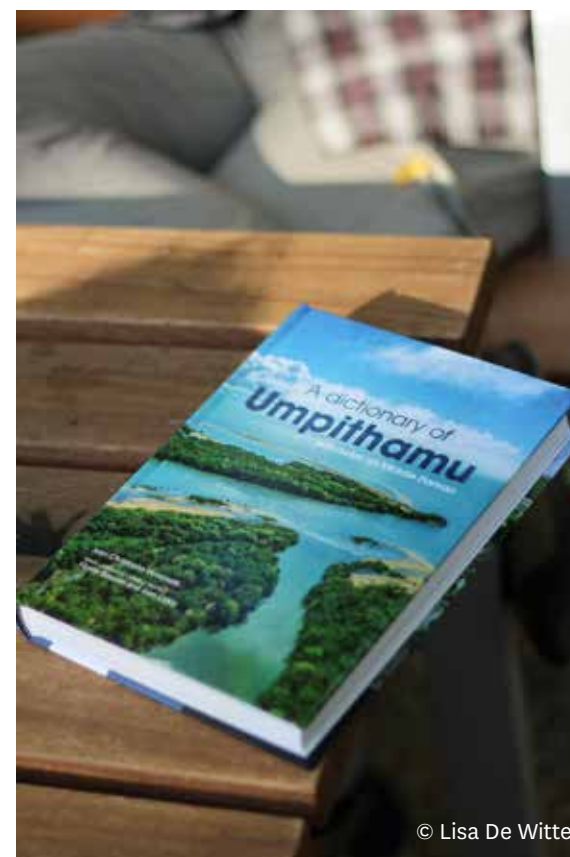
Als je het woordenboek openslaat, merk je meteen dat dit meer is dan de Van Dale. Vooraan vind je een basiscursus Umpithamu en een introductie over de Lamalama en hun geschiedenis. Verder is het boek gespeend met prachtige etnografische foto's uit 1928. Maar ook de lemma's zijn enigszins anders. Bij ieder woord vind je niet alleen de betekenis(en) terug, maar ook voorbeeldzinnen uit traditionele vertellingen, etymologische achtergrond en culturele duiding.

U heeft al gewezen op het belang van uw onderzoek voor de lokale gemeenschap en voor Australië, maar wat draagt het wetenschappelijk gezien bij?

'Er zijn bijvoorbeeld de volgende twee aspecten die deze taal zeer interessant maken. Ten eerste slijten woorden in het Umpithamu doorheen de tijd systematisch vooraan af, terwijl die bij de meeste andere talen achteraan afslijten. Ik heb de historische evolutie van die woordstructuur bestudeerd, waardoor we nu al iets beter weten hoe zoets kan gebeuren. Ten tweede hebben naamvallen in het Umpithamu een dubbele functie: ze zeggen niet alleen wie wat doet, maar ook wie belangrijk is in de zin. Mijn onderzoek laat toe om te kijken hoe die functies met elkaar zijn vergroeid.'

'Er heersen heel veel romantiserende visies op Aboriginalcultuur'

Normaal gezien had Verstraete zijn zomermaanden in Australië doorgebracht, zoals ieder jaar, maar de coronacrisis gooide roet in het eten. 'Ik hoop volgend jaar nog te kunnen vertrekken', klinkt het.☺

© Lisa De Witte

Wanneer je studententijd je politieke carrière bedreigt

In het eerste Amerikaanse presidentiële debat werd Joe Biden ervan beschuldigd dat hij de slechtste van zijn klas was. De studententijd gooide voor politici al vaker roet in het eten.

door [Elise Nizette](#)

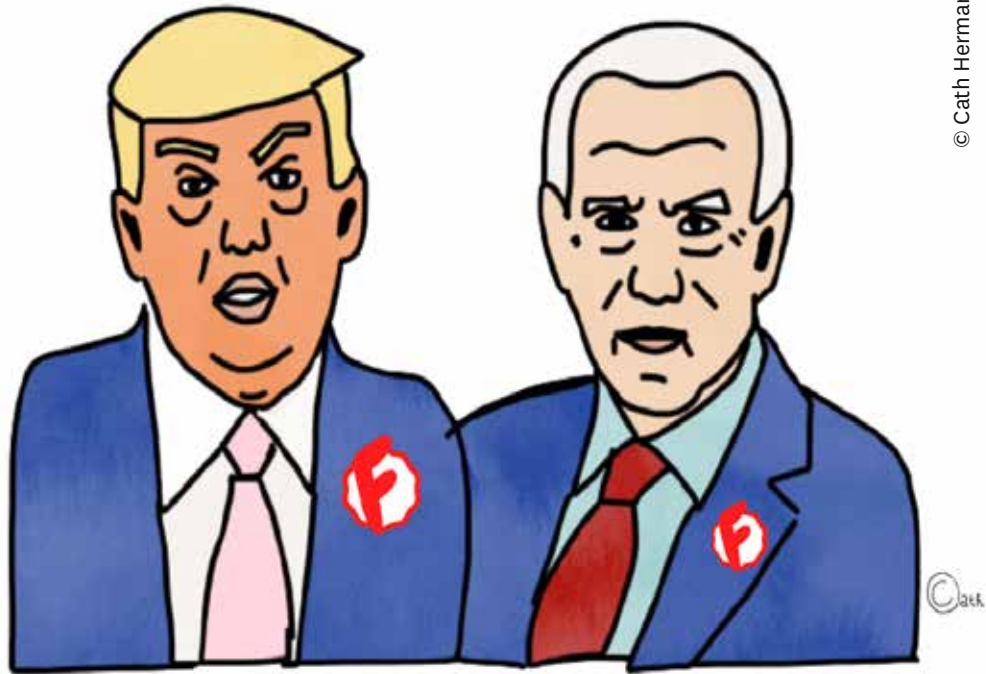
Boris Johnson en David Cameron, huidig en voormalig premier van het Verenigd Koninkrijk, waren beiden lid van de exclusief mannelijke studentenclub Bullingdon Club toen zij aan Oxford studeerden. Een ex-vriendin van een voormalige voorzitter van deze club, die op hetzelfde moment als Johnson lid was, kwam vorig jaar in het nieuws met schokkende feiten over de Bullingdon Club. Ze sprak over prostituees die aanwezig waren bij samenkomsten en daar seksuele activiteiten uitvoerden voor de mannen. Wie dat wenste, kon extra betalen om ze in dienst te nemen.

De hele cultuur van deze organisatie bestond erin om zo dronken mogelijk te worden, en later vandalisme te plegen in de meest extreme vormen. Wanneer een nieuwe voorzitter verkozen werd, werd zijn kamer helemaal kapot geslagen.

Maar het bleef niet bij het eigendom van de leden zelf. Toen een deel van de universiteit net gerenoveerd was, zijn de Bullingdon Boys langs geweest om niks heel achter te laten. Het feit dat de leden stuk voor stuk uit de Britse *high society* kwamen, verklaart dan ook veel. Er was – in die tijd – een cultuur van overmaat, waarin dergelijke activiteiten genormaliseerd werden.

Boris Johnson stond binnen deze club bekend als een van de 'big beasts', die nergens schrik van had

Johnson stond binnen deze club bekend als een van de *big beasts*, die nergens schrik van had. Wanneer bekend werd wat hij allemaal had mispeuterd, heeft hij zich publiekelijk gedistantieerd van de club. Hij beschreef het als 'een werkelijk schandelijk vignet van bijna bovenmenselijke, niet-gegradueerde arrogantie', terwijl hij voormalige leden nog steeds groet met de kreet '*Buller, Buller, Buller*', naar de naam van de club.

© Cath Hermans

Trump en Biden: geen modeltraject

Niemand slaagt erin zijn studententijd geheim te houden, zelfs Donald Trump niet. Zijn eigen nichtje bekende aan de media dat hij een slimme medescholier betaalde om zijn SATs, het eindexamen van de middelbare school in de Verenigde Staten, af te leggen voor hem. De resultaten van dit examen zijn cruciaal om toegelaten te worden aan de universiteit van jouw keuze. Hiermee werd Trump geaccepteerd in Fordham University in New York, en kon hij later overschakelen naar Wharton School, de business school van de University of Pennsylvania, allebei voorname en gekende scholen in de Verenigde Staten.

Onlangs gaf zelfs Joe Biden een zonde toe: hij pleegde plagiaat. Speciaal hiervoor organiseerde hij een persconferentie. De presidentskandidaat, vechtende om zijn campagne te redden, was verplicht met zijn fout naar buiten te komen. Hij voegde wel toe dat het niet kwaadaardig bedoeld was, en dat hij gewoon de regels van het citeren niet goed had begrepen.

Biden's schoolcarrière aan de universiteit verliep niet even vlot als hij zelf graag laat uitschijnen. In zijn eerste jaar aan Syracuse University, waar hij rechten studeerde, veegde hij zijn voeten aan zijn schoolwerk. Daardoor eindigde hij bij de laatsten van zijn klas. Biden loog hier in het verleden vaak over, toen hij zei dat hij de beste punten haalde in zijn laatste jaar. Trump had dus niet helemaal ongelijk, want Biden eindigde pas op de 76ste plaats van de 85 studenten.

Biden eindigde pas op de 76ste plaats van de 85 studenten

In de meeste van deze gevallen ondervonden de politici in kwestie geen al te zware gevolgen. Een tegenslag in hun campagne, een deuk in hun imago, wat negatieve pers, niets ernstigers dan dat. Maar het bewijst wel dat men over publieke figuren alles te weten kan komen, en dat kan zowel in hun voordeel als in hun nadeel spelen. ☺

Evenementen met gevoelige thema's mogen niet opgenomen worden bij sinologie

Extra-curriculaire activiteiten over Hongkong, Taiwan en de Oeigoeren worden door veel Chinese studenten niet gevolgd. Daar vond men bij sinologie iets op: opnames verbieden.

door [Emiel Roofthoof](#)

De onderzoeksgroep Sinologie heeft vorig jaar besloten om bij evenementen waar gevoelige thema's aan bod komen, opnames te verbieden. Daarbij gaat het niet om een formele eis, maar een vraag naar alle aanwezigen om niemand op geluid of beeld vast te leggen.

De beslissing is er gekomen omdat Chinese studenten terughoudend waren om naar de evenementen te komen, vertelt Nicolas Standaert, hoofd van de Onderzoeksgroep Sinologie aan de KU Leuven. 'Veel Chinese studenten – vooral van buiten sinologie – hadden interesse in onze evenementen, maar waren bang om opgenomen te worden.'

'Wij willen vooral voor Chinese studenten een veilige ruimte creëren, waarin debat mogelijk is'

[Nicolas Standaert, sinoloog KU Leuven](#)

Op een filmavond over Hongkong vorig jaar vroeg men voor het eerst geen opnames te maken. Sindsdien doen ze dat altijd wanneer politiek gevoelige thema's worden aangesneden, zoals later bij een filmavond over de Oeigoeren. 'Het is moeilijk een antwoord op Chinese druk in reglementen te gieten, maar dit toont wel dat we bij sinologie er gevoelig aan zijn en veilige oplossingen willen bieden', meent Standaert.

Hiermee wil men niet zozeer de spreker of docent beschermen, maar wel de deelnemers zelf: 'Wij willen vooral voor Chinese studenten een veilige ruimte creëren, waarin debat mogelijk is.' Standaert is zich bewust van de angst die er bij Chinese studenten heerst: iets verkeerd zeggen, dan online gegooid worden en uiteindelijk door je familie en de staat gestraft worden.

'Als je nu eens iets fout of in de verkeerde context zegt, staat het meteen online en dat kan wel bepaalde gevolgen hebben'

[Nicolas Standaert, sinoloog KU Leuven](#)

Volgens hem is de druk vanuit China de laatste vier à vijf jaar enorm verscherpt: 'We leven nu in een context waarin China veel meer controle heeft over ideologie, ook in het buitenland. Dat probeert de Chinese overheid ook aan universiteiten actief te doen.'

Belangrijk is dat het uitsluitend over extra-curriculaire activiteiten gaat. Sinds het begin van het academiejaar nemen docenten ook gewoon hun lessen op via Kaltura, zonder hierbij gevaarlijke thema's te schuwen. Het blijft wel opletten geblazen. 'Als je nu eens iets fout of in de verkeerde context zegt, staat het meteen online en dat kan wel bepaalde gevolgen hebben', stelt Standaert.

Veiligheidswet

In de Angelsaksische wereld heeft de controverse veiligheidswet van Hongkong veel poppen aan het dansen gezet. Drie grote universiteiten hebben reeds aangekondigd maatregelen te nemen om Chinese studenten te beschermen en de academische vrijheid te vrijwaren.

Aan Oxford University, de meest prestigieuze universiteit van over het Kanaal, zullen studenten sinologie of Chinese studies vanaf nu hun papers anoniem moeten insturen. Daarnaast mogen studenten geen lessen opnemen en worden studiehulpessies nu individueel gegeven.

© Kalina De Blauwe

Leuven misschien Europese Culturele Hoofdstad in 2030?

Stad Leuven ambieert de titel van Europese Culturele Hoofdstad 2030. Daarvoor staan verschillende projecten in de steigers en worden studenten betrokken, maar het blijft een onzekere uitdaging.

door [Joanna Wils](#)

De steden die Europese Culturele Hoofdstad willen worden, beginnen best op tijd aan de voorbereiding. Dat heeft de Stad Leuven goed begrepen. De stad bereidt zich voor om in 2024 haar kandidatuur in te dienen en in 2025 hopenlijk gekozen te worden.

Leuven kiest voor een bottom-up aanpak door samen te werken met verschillende culturele spelers en ook de KU Leuven. Ze gelooft dat de nabijheid bij Brussel en haar unieke demografie in positieve zin kunnen meespelen. Maar die gevarieerde bevolking kan ook een pijnpunt blijken. Europa vindt het namelijk cruciaal dat de lokale bevolking door het project wordt aangesproken. 'Het internationale karakter van de bevolking en de permanente in- en uitstroom maakt het moeilijk om een doelpubliek vast te pinnen', vertelt Jan Baetens, professor Culturele Studies.

Studenten inschakelen

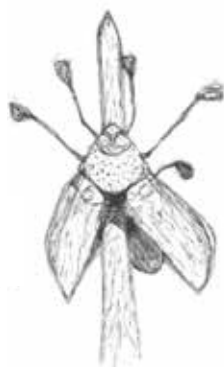
Om aan dat criterium van betrokkenheid tegemoet te komen, worden onder meer studenten ingeschakeld. Binnen het vak Cultural Policy werkte vorig jaar een groepje studenten aan een studieopdracht van de stad. Daarin werd onderzocht hoe het project een meerwaarde kan zijn voor de eigen bevolking. Ook dit jaar gaat er weer een groep aan de slag.

Op de bevindingen rond onder meer interdisciplinair werk, samenwerking met externe partners en betrokkenheid zal worden verdergebouwd voor het finale verslag van 2025. 'De resultaten kunnen dan geïntegreerd worden in de projecten van de stad', legt Baetens uit.

Misschien iets te rijk

Een nominatie betekent niet enkel een katalysator op cultureel, maar ook op sociaal-economisch vlak. Piet Forger, directeur cultuur van Stad Leuven, spreekt zelfs van 'een springplank naar een betere toekomst'. Maar ook hier snijdt het mes aan twee kanten. 'Europa kijkt naar de regionale ontwikkelingsmo-

gelijkheden, waardoor rijkere regio's sneller uit de boot vallen', aldus Baetens. Haar bloei zou dus in het nadeel van de stad kunnen spelen.

Baetens ziet wel dat de stad rekening houdt met de onzekerheid. 'Leuven bouwt een raamwerk uit dat de stad ook kan dienen als ze niet gekozen wordt.' De vernieuwing van de cultuurpolitiek kan dan op een kleinere schaal worden ingevoerd. Ze speelt op zeker: 'Het is geen loterij.'

Podiumkunstsensite

Een voorbeeld van de cultuurvernieuwing is het plan voor het grote podiumkunstengebouw. Dat moet tegen 2027 uit de krater van het voormalig Sint-Pietersziekenhuis herrijzen. Het zal deel uitmaken van een kunstsensite met tal van andere culturele locaties. De stad spreekt van een 'blauw-

Het is de bedoeling om Dijlearmen gedeeltelijk boven grond te brengen en een wirwar van steegjes te construeren

groene as om de culturele, creatieve, educatieve en erfgoedspelers te verbinden'.

Het is de bedoeling om verschillende Dijlearmen gedeeltelijk boven grond te brengen en een wirwar van pleintjes en doorsteken te construeren. Schepen van ruimtelijk beleid en ontroerend erfgoed Carl Devlies spreekt van 'ademruimte' en van 'teruggrijpen naar de historische basis om een nieuwe toekomst

'Europa kijkt naar de regionale ontwikkelingsmogelijkheden, waardoor rijkere regio's sneller uit de boot vallen'

Jan Baetens, professor Culturele Studies

uit te bouwen'. Leuvense schepen van cultuur Denise Vandevooort (SP.A) noemt het een 'culturele woonkamer'.

Scepsis

Volgens Vandevooort leeft de vraag naar een groter podium al meer dan 15 jaar. Hoewel Lorin Parys, fractieleider van de N-VA in de Leuvense gemeenteraad, ambitieuze plannen van de stad graag steunt, blijven voor hem nog te veel vragen onopgelost. 'De kar wordt voor het paard gespannen: het is niet duidelijk wie er in die grote concertzaal zal spelen, wie er naar zal komen kijken en hoe het allemaal gefinancierd zal worden. Zonder businessplan weten we niet hoeveel we jaarlijks moeten toesteken aan de zaal.'

Ook de onbeantwoorde vragen over de mobiliteitsafwikkeling stellen een probleem. 'Als je een 1000-tal mensen tot 's avonds laat naar je zaal wil lokken, volstaat openbaar vervoer niet.' De mensen die van Antwerpen of Limburg komen, zijn net nodig om die zaal te vullen, klinkt het. 'De geplande parking onder de Bruul is gemaakt om de auto's van bewoners die nu bovengronds staan te herbergen, voor de rest is er geen parking voorzien.' ☹

© Rubia Korstanje

De man in de kunst is de man in de wereld

Wat begon als een idee voor een homoseksueel liefdesduet, ontpopte zich als een studie van mannelijke intimiteit. 'Tender men' onderzoekt de man in zijn complexiteit, iets wat de kunst vaker mag doen.

door [Joanna Wils](#) en [Jeremy Van Weyenbergh](#)

Fysiek contact tussen mannen, het blijft anno 2020 een groot taboe. Mannelijkheid wordt gelijkgeschakeld met competitie, zelfstandigheid, kracht en vooral: niet te veel emoties. Dat is al eeuwenlang zo en zorgt ervoor dat de menselijkheid weleens wordt vergeten – man en moed delen in het Oudgrieks niet toevallig dezelfde taalkundige stam. In de plaats van die menselijkheid komen torenhoge verwachtingen. In de schaduw daarvan blijven mannen vaak alleen zitten met mentale problemen.

Een 'gay best friend' fungeert als een uitzondering die de regel bevestigt

Toch wordt de stereotypering steeds vaker in vraag gesteld. Joppe De Campeneere, medewerker bij Wel Jong Niet Hetero (*een vrijwilligersorganisatie die holebi- en transgenderjongeren in Vlaanderen en Brussel veilig wil doen voelen, red.*), haalde onlangs in De zevende dag aan dat 'het bewustzijn groeit rond het feit dat normen en waarden en de stereotypen die daaraan vasthangen, in vraag gesteld kunnen worden.'

De enge maatschappelijke definiëring van wat

het inhoudt man te zijn, is niet los te koppelen van homofobie: homoseksualiteit stapt uit de omlijning die voor mannen is getekend en tart zo openlijk de traditionele rol die voor een man is weggelegd. Die stereotypering van mannen kruipt ook op veel subtielere wijze het dagelijks leven binnen, waardoor elke man uiteindelijk, ongeacht zijn geardeerdheid, de gevolgen ervan voortvoert.

Niet zonder gevolg

Die mentale worstelingen vallen niet te onderschatten: in 2017 gebeurde 71% van de zelfdodingen in Vlaanderen door mannen, dat blijkt uit het rapport van Vlaams Expertisecentrum Suïcidepreventie (VLESP). Suïcide is in Vlaanderen de grootste doodsoorzaak bij mannen tussen de 15 en 54 jaar. Dat cijfer linkt het expertisecentrum aan het feit dat mannen minder snel geneigd zijn om mensen in vertrouwen te nemen, wat kan leiden tot isolement en een impact heeft op hun mentale gezondheid.

Dichter Andrew McMillan beschrijft dit beeldend in zijn gedicht *The Men Are Weeping In The Gym*, waarin mannen een handdroger gebruiken om hun snikken te verbergen. *Their hearts have grown too big for their chests/their chests have grown too big for their shirts.* Het gaat om een borstkas die niet groot genoeg kan zijn, en een hart dat steeds te groot is.

©Stanislav Dobak

door [Hannah Van Canegem](#)

P Buurtbar en Ciné-Debat! – Hal 5 Donderdag 22 oktober, 17.00 uur

Zin in een gezellige filmavond? Dan ben je meer dan welkom op de buurtbar waar de burens – hou je vast – achter de bar staan! Geniet van drankjes aan verlaagde prijzen terwijl *J'accuse* van Roman Polański vertoond wordt en blijf daarna gerust nog wat plakken voor een heus ciné-debat over de Dreyfus-affaire en de persvrijheid!

Gratis met verplichte inschrijving

Passing the Bechdel test – STUK Vrijdag 23 en zaterdag 24 oktober, 20.00 uur

De Bechdeltest is een informele test die fictie beoordeelt op de mate van seksisme. Jan Martens selecteerde dertien jongeren (v/x) die samen de stand van zaken opstellen. Via dans en tekst kruipen ze in elkaars huid en die van vrouwelijke persoonlijkheden zoals Virginia Woolf en Susan Sontag. Een voorstelling over genderdiversiteit en -gelijkheid die je moet gezien hebben!

Prijs €14 – €10 (met cultuurkaart KU Leuven)

Open dansvloer – Open Gym Leuven Elke donderdag, 20.00 uur

Mis jij het ook zo om je benen helemaal los te gooien nu het Leuvense uitgaansleven platligt? Dan is dit een geweldig alternatief! Elke donderdag komt Hilke Dehaes met jong en oud samen om zich volledig te geven op de dansvloer. Na een geleide opwarming danst iedereen samen, vrij en voluit zoals men wil. Ga zeker eens naar de Facebookpagina en vergeet niet je eigen *dansschijfke* toe te voegen aan de afspeellijst.

Gratis

Nachtwandeling – Nachtplan
Zaterdag 31 oktober, 14.00 uur en
Zondag 1 november, 18.00 uur

Nachtplan pakt uit met een wandelroute langsheen iconische plekken die het Leuvense nachtlevenskleur gaven de voorbije decennia. Dwaal door Leuven en luister bij avondval naar audiofragmenten die terugblikken op grote en kleine verhalen. Benodigdheden: een smartphone en oortjes. Meer heb je niet nodig voor deze route, die ook op andere momenten van de dag bewandeld kan worden.

Gratis

Halloween Special – Cinema ZED
Zaterdag 31 oktober

Cinema ZED organiseert een avond helemaal in het teken van Halloween! Met de films *Night of the Living Dead*, *Antebellum*, *Relic*, *Yummy* en het recente en onuitgebrachte *Color out of Space* bezorgen ze je een ultieme griezelavond, inclusief angstzweet. Geen betere manier om Halloween te spenderen dan in een donkere filmzaal deze pure horror te ondergaan.

Prijs €9,5 – €8 (met ZED studentenkaart)
€7 (met cultuurkaart KU Leuven)

Matki, a solo performance by a woman – Hal 5
Zaterdag 31 oktober, 20.00 uur

Met haar nieuwe dansvoorstelling haalt Irene Borguet-Kalbusch wat meer moderne dans naar Leuven. Deze Belgische choreografe richtte in 1977 haar eigen compagnie op en boekte al heel wat successen afgelopen decennia. Deze keer brengt ze *a solo performance by a woman*, zowel voor kinderen als volwassenen iets om naar uit te kijken!

Prijs €5

Jazz op Zondag: All The Gin Joints (DJ) – STUKcafé
Zondag 1 november, 20.30 uur

Kom na een drukke week tot rust in de warme gezelligheid van het STUKcafé, waar de beste jazz-platen uit de jaren '50 en '60 (en af en toe een streepje *good old swing*) de ruimte zullen vullen. Geen betere plek om je week in alle schoonheid te eindigen... ☺

Gratis

©Stanislav Dobak

De weerslag van zo'n eng mannelijkheidsbegrip overschrijdt ook de gendergrens: de traditionele normen van autonomie en een gebrek aan emotie leiden tot het notoire 'toxische' gedrag, wat schadelijk is voor vrouwen en de maatschappij in haar geheel. Geweldpleging en seksuele intimidatie zijn daar slechts enkele uitdrukkingen van. Volgens de Australische socioloog Raewyn Connell zijn die gedragingen niet zozeer het gevolg van inherente mannelijke kenmerken, maar van

De Preter gelooft dat mannen zich anders gedragen om te vermijden dat ze het etiket van 'homo' opgeplakt krijgen

de dominante variant van mannelijkheid.

Die dominante variant heeft cultureel de breedste reikwijdte: een man die er zich naar schikt, wordt sneller op handen gedragen. Koen De Preter, choreograaf van dansvoorstelling *Tender men*, vertelt dat handen vasthouden als man nog steeds voor reacties zorgt. 'Dat kan positief of negatief zijn, maar het valt nog steeds op wanneer twee mannen hand in hand lopen.' Vanuit die ervaring dacht hij na over een wereld zonder homofobie. Hoe zouden mannen zich daarin gedragen?

Culturele kwaal van onze tijd

Het schrijnende aan dit verhaal is dat het een cultureel bepaald fenomeen is dat weliswaar wijdverspreid, maar niet onoverkomelijk is. Zo raken mannen elkaar in sommige Aziatische landen veel nonchalanter aan en ging het er een eeuw geleden in West-Europa ook anders aan toe. Choreograaf De Preter gelooft dat mannen zich anders gedragen om te vermijden dat ze het etiket van 'homo' opgeplakt krijgen.

Onze cultuur is verwickeld met wat we aangeleerd krijgen. Mensen spiegelen wat hen aangereikt wordt uit hun leefwereld, waaronder de media, en zo houden we stereotypen in stand. De culturele vertegenwoordiging van mannen is vandaag heel eenvormig, met uitzondering van enkele 'gay best friends' als enige alternatief op wat binnen het standaardplaatje past.

Een groot kluwen

De Preter ging aan de slag met een groep dansers met een verschillende nationaliteit, seksuele geaardheid en dansverleden. Zo kwam de voorstelling *Tender men* tot stand via zowel improvisatie als via hun verschillende interpretaties van dezelfde situaties en ideeën. Op de scène speelt een contrast van elegantie en stoerheid. 'Dat zegt ook iets over het mannelijke.'

Het kluwen mengt zich tot een voorstelling waar geen individuele verhalen uit te destilleren zijn. 'Er mag een soort ambiguïteit ontstaan over de geaardheid van de dansers', vertelt De Preter. En zo wordt de voorstelling een complex en divers symbool van wat het kan betekenen 'man' te zijn.

De toekomst

Zulke voorstellingen willen we graag vaker zien. Het complexe beeld mag de populaire cultuur binnendringen en zich nestelen in de tienerseries van morgen, want een 'gay best friend' zal het probleem de wereld niet uit helpen: het fungeert in verhaallijnen als een uitzondering die de regel bevestigt. Cultuur die ons de schoonheid en complexiteit van intimiteit voorhoudt, zou ons maatschappelijk bewustzijn kunnen veranderen.

Daarvoor moet het begrip 'man' volledig opengetrokken worden, zodat alle tegenstrijdigheden en spanningsvelden worden blootgelegd en aldus in al hun complexiteit kunnen openbloeien tot kunst. Zo maken we plaats voor de eigenheid van elke man van morgen. ☺

VACCIN TEGEN ONWETENDHEID.

Veto zoekt extra talent.

Ben jij een schrijver, fotograaf, cartoonist, vormgever, nalezer of grappenmaker? Kom naar een van onze redactievergaderingen in De Valck 1 lokaal 91.56 om 20u of stuur een berichtje naar een van onze redacteurs.

veto
onafhankelijk studententijdschrift

In het teken van de tekenaar

Kunst is leuk, maar ook belangrijk! Elke *Veto* geven we het potlood door aan een talentvolle illustrator voor een persoonlijke poster. Wil jij ook eens een poster maken? Stuur dan naar beeld@veto.be.

Voor Charlotte Heyse win je pas echt wanneer je iets vindt waarin je jezelf kan verliezen. Ze is criminologe in spe en is in haar vrije tijd een gepassioneerde illustrator. Wanneer het leven even te druk wordt, verplaatst Charlotte zich naar een realiteit waar tijd en woorden plaats maken voor het creatieve en ontspannende. Haar toekomstbeeld is simpel: ze wil gewoon gelukkig zijn in wat ze doet. Misschien wordt ze inspecteur bij de politie, misschien krijgt ze het voor elkaar als freelance illustrator aan de slag te gaan bij het magazine Flow. Wat ze zeker weet, is dat ze op zoek wil blijven gaan naar nieuwe uitdagingen.

Niet meer Alma zelf, maar de KU Leuven bepaalt in de toekomst de prijs van jouw Alma-maaltijd

Tot op vandaag stond nergens op papier wat Alma moest doen en voor welke centen. Dat verandert nu. KU Leuven zal ook Alma's gebouwen overnemen, maar daarmee ligt er nog geen (goedkoop) eten op tafel.

door [Thomas Maes](#)

Jaarlijks krijgt de vzw Alma zo'n drie miljoen euro om in maaltijden te voorzien. Tot nu toe kreeg Alma dat geld in de vorm van een *lump sum*: een eenmalige betaling per jaar van de KU Leuven aan Alma. Daar komt nu verandering in. Hoewel het studentenrestaurant al van 1954 bestaat, staat er – gek genoeg – tot op vandaag nergens concreet op papier wat juist de opdracht van Alma is.

De drie miljoen aan subsidies moeten er normaal voor zorgen dat het eten bij Alma goedkoop is, maar dat lukte de laatste tijd niet meer. De subsidies gingen naar een reeks veiligheidsmaatregelen en naar opgelopen schulden gerelateerd aan corona.

'We wilden de rekening ook niet doorschuiven naar de studenten van de toekomst'

[Ann Gaublonne](#), *Directeur Studentenvoorzieningen KU Leuven*

Voor Ann Gaublonne, directeur van de Studentenvoorzieningen aan de KU Leuven, is een concrete omschrijving van wat Alma moet doen in ruil voor de subsidies al even een prioriteit: 'Dat is een gezondere basis om structureel op te werken. Vandaar hebben Alma en Studentenvoorzieningen besloten om al die afspraken te verzamelen in één juridisch contract.' De crisis is een opportuniteit om dat contract eindelijk rond te krijgen. Zonder complicaties start de nieuwe regeling vanaf januari 2021.

KU Leuven, niet Alma zal je maaltijdprijs bepalen

Wat verandert er met dit contract? De som geld die Alma nu krijgt, gebruikt ze voor haar werking en indirect ook om de prijs van de maaltijden laag te houden – of dat is toch de bedoeling. In de toekomst zal Alma jaarlijks een kleiner rechtstreeks

bedrag krijgen voor haar werking en zal de KU Leuven bepalen hoeveel een maaltijd kost. Dat moet ze weliswaar doen in samenspraak met studentenvertegenwoordigers.

'We moeten weg uit die structurele onderfinanciering'

[Daniel Lips](#), *CEO Alma*

Als Alma bijvoorbeeld een maaltijd produceert aan zeven euro, dan zal de KU Leuven met het reserend subsidiegeld er bijvoorbeeld voor kunnen zorgen dat de prijs per maaltijd vijf euro is. In dat geval zou Alma twee euro per verkochte maaltijd van de KU Leuven krijgen. Waar de subsidie voorlopig dus niet gelinkt is aan de verkoop of de prestaties van Alma, zal dat in de toekomst voor een groot deel wel zo zijn.

'Dat model stimuleert Alma zelf om zoveel mogelijk maaltijden te verkopen en zoveel mogelijk studenten aan te trekken', legt Gaublonne uit.

6 euro, hoezo?

Door de crisis zat Alma met oplopende schulden. De zes euro prijs per maaltijd kwam er, op afraden van studentenvertegenwoordigers, om verder oplopende schulden te vermijden. Gaublonne verklaart: 'We wilden de rekening ook niet doorschuiven naar de studenten van de toekomst.'

'Voor Alma zijn de schaal en de aantallen cruciaal om hun rol te kunnen vervullen'

[Bruno Cassiman](#), *professor Bedrijfseconomie en -strategie*

Maar ook de keuze voor gezondere maaltijden speelde mee in de prijsstijging. Gaublonne verdedigt de keuze door te wijzen op andere studentenrestaurants, waar prijs en aanbod gelijk bleven, maar de inkomsten ook sterk daalden. 'Zelfs als de huidige omzet van 16% verdubbeld was onder goedkopere prijzen, zaten we nog altijd onder de 60% die nodig was om *break-even* te draaien', legt ze uit.

Toch erkent Gaublonne dat het misschien te veel ineens was: 'Achteraf gezien hadden we misschien vooral spaghetti's en vol-au-vents moeten blijven aanbieden omdat dat altijd de populairste maaltijden zijn geweest.'

Crisismanagement

Door de pandemie daalde Alma's inkomsten, maar bleven de vaste kosten doorlopen, zelfs al was het restaurant gesloten – zo ontstond een precaire situatie. Om dat tegen te gaan, zal de KU Leuven het beheer van de gebouwen en infrastructuur van Alma overnemen. Zo heeft de vzw een vaste kost minder en dus meer zuurstof op financieel vlak.

Daniel Lips, CEO van Alma, licht toe: 'Eens het contract rond is, zal Alma zich kunnen concentreren op haar speerpunten, namelijk gezonde, lekkere, duurzame en gevarieerde maaltijden bereiden. We moeten weg uit die structurele onderfinanciering.'

Ook op andere vlakken is het crisismanagement volop bezig. Zo kwam er onlangs een deal om het werkloze Almapersoneel wat te vergoeden. Ook het wegvallen van goedkope maaltijden voor financieel kwetsbare studenten is gecompenseerd. Voor het eerst is bovendien rekening gehouden met voeding in het berekenen van de beurs voor wie daar recht op heeft. Wie het het meest nodig heeft, zal zo een ruimere toelage krijgen om ook aan eten te besteden.

De voordelen van massaproductie

'Voor Alma zijn de schaal en de aantallen cruciaal om hun rol te kunnen vervullen', vertelt professor Bedrijfseconomie en -strategie Bruno Cassiman. Als er veel klanten zijn, betekent dat

voordelen op het vlak van productie, zoals voordeligere inkooprijzen. Een ander schaalvoordeel is het effect van extra kosten op de maaltijdprijs: een extra kost betekent sneller een hogere prijs als er weinig klanten zijn.

Ook de centrale keuken van Alma zorgt voor een schaalvoordeel: maaltijden die in grote hoeveelheden samen bereid worden, kosten minder. Die centrale keuken was altijd al onderbenut, maar sinds de crisis staat de centrale keuken leeg en is er gestart met koken in de individuele restaurants. CEO Lips zei daarover in een eerder interview dat het gaat om een heel traag proces, als 'een petroleumtanker die niet vandaag op morgen gekeerd kan worden.'

'Alle bedrijven gaan voor overleving, maar de uitdaging is om na te denken over wat daarna komt'

[Bruno Cassiman](#), *professor Bedrijfseconomie en -strategie*

'Crisisbeslissingen kunnen op lange termijn gevolgen hebben', zegt professor Cassiman. 'Alle bedrijven gaan voor overleving, maar de uitdaging is om na te denken over wat daarna komt. Je moet goed weten waar je heen wil. Als we geloven dat volume terug belangrijk zal worden en we bouwen de centrale keuken toch af vandaag, dan gaan we bij de opstart extra kosten hebben om die keuken terug op te starten.'

Die kosten kunnen bij de opstart dus betekenen dat de prijs van een maaltijd terug omhoog gaat. Lips reageert dat naast schaal ook andere factoren een rol spelen bij het optimaliseren van de productie: 'Als de omstandigheden veranderen, dan zullen we opnieuw evalueren en kijken wat we met de centrale keuken zullen aanvangen.'

Never waste a good crisis, Alma

'*You better start swimming or you sink like a stone/Because the times they are a-changing.*' Dylan zei het al: crisis dwingt tot verandering. Maar een crisis kan ook een opportuniteit zijn om je te heroriënteren.

Alma wil coronavrije wateren bereiken zonder te verdrinken, maar de vraag is hoe ze daar geraakt en waar het studentenrestaurant precies terecht komt. Hopelijk zijn de huidige beslissingen doordacht en is er nagedacht over hoe ze opnieuw goedkopere maaltijden kunnen brengen wanneer deze coronacrisis eindelijk voorbij is. ☺

ALMA – KU Leuven

De vzw Alma verleent een dienst aan, maar maakt geen deel uit van de KU Leuven. Dat zorgt ervoor dat Alma wel wat autonomie heeft. Als Alma enerzijds schulden maakt, zijn dat bijvoorbeeld de schulden van Alma en niet van de KU Leuven. Anderzijds betekent het dat de KU Leuven niet bepaalt hoe Alma zich organiseert: het is niet aan de KU Leuven om Alma door te lichten en bedrijfsorganisatorisch bij te stellen als het slecht gaat. Hoe Alma haar maaltijden voor elkaar krijgt, is haar verantwoordelijkheid.

© Justine Lambrechts

Geloof in videogames

Religie en videogames, twee verschillende fenomenen die toch vaak gebundeld zijn. Lars de Wildt, postdoctoraal onderzoeker aan de KU Leuven, deed er onderzoek naar.

door [Justin Vandenbossche](#)

De belangrijkste elementen die uit het onderzoek van de Wildt naar boven komen, lijken enerzijds dat mensen graag 'religietje spelen'. De Wildt beweert dat 'mensen plezier hebben in het onderdompelen in de fantasie van de godsdienst, om erna terug in de echte wereld te komen. Als een soort veilige haven waarin men zich kan uitleven.'

Anderzijds schijnt er een vaste vorm te zijn ontstaan waar religie aan moet voldoen wil het in een videogame voorkomen. Het wordt vastgelegd in een bepaald stramien zodat ontwikkelaars de meeste exemplaren van een videogame kunnen verkopen. Daarom zijn er bijvoorbeeld veel games die zich baseren op de Griekse mythologie. Dit is veilig en verkoopt goed.

Het snijvlak van speler en religie

De Wildt kaart aan dat veel videogames gebruikmaken van een vorm van geloof, met uitzondering van militaire shooters en sportgames. Soms draait het hele spel om goden, soms maken goden een klein onderdeel uit van het videospel, soms speelt geloof slechts een rol op de achtergrond.

'Tijdens het maken van een videogame komen er elementen naar boven die als heilig beschouwd worden'

[Lars de Wildt, postdoctoraal onderzoeker KU Leuven](#)

De Wildt stelt dat 'het natuurlijk iets heel anders is wat games doen dan film en literatuur, namelijk je een wereld geven waarin je zelf een plek hebt.' Videogames dompelen je onder in een wereld waar jij deel van uitmaakt waardoor je niet enkel kijkt en luistert, maar ook handelt.

De gamer komt door videogames spelenderwijs in contact met geloofsovertuigingen. Er bestaat een mogelijkheid dat de speler iets gaat oppikken over een bepaalde religie, maar het doel van het spel is toch echt entertainen. De gamers laten

'Games doen iets heel anders dan literatuur, namelijk je een wereld geven waarin je zelf een plek heb'

[Lars de Wildt, postdoctoraal onderzoeker KU Leuven](#)

zich onderdompelen in de 'magische' wereld van de godsdienst. Wanneer hij uitgespeeld is, gaat de gameconsole uit en is hij of zij terug in de echte wereld.

Verkoopbare religie

Opmerkelijk is dat, hoewel de westerse beschaving gekleurd is door secularisatie en atheïsme, religieus getinte videogames goed blijven verkopen. In het onderzoek van de Wildt wordt er gesproken over 'verkoopbare religie'. De Wildt vertelt dat 'het veiliger is om in een videogame religies te verwerken die niet meer geleefd worden.'

Als voorbeeld bespreekt hij het spel *God of War*, dat zich volledig afspeelt in de Griekse godenwereld, omdat hierin geen mensen beledigd kunnen worden. Er kruipt heel veel tijd, geld en arbeid in het maken van een videogame. Dan willen ze na-

tuurlijk dat deze zo goed mogelijk verkoopt.

Toch valt het de Wildt op dat het christendom een grote bron voor videogames blijft. Het christendom omschrijft de Wildt als de geloofsovertuiging met de meest centrale positie en als een religie met oude conventies. Hierbij komt er ook kijken dat christenen zich relatief weinig zorgen maken om hoe hun godsdienst wordt afgebeeld.

Heilige elementen

'In het proces van het maken van een videogame komen er bepaalde elementen naar boven die als heilig beschouwd worden', merkt de Wildt op. Hiermee wordt bedoeld dat er elementen zijn die niet aangepast mogen worden; elementen die moeten blijven zoals ze zijn. Zo werd de hindoeïstische godin Kali in de videogame *Smite* te naakt afgebeeld volgens sommigen, wat een hevige reactie opriep en ervoor zorgde dat dit aangepast moest worden.

Het gebruik van religie in videogames maakt het tevens mogelijk om, naast deze onaantastbare facetten, elementen toe te voegen die voor de meesten logisch voelen. Bijvoorbeeld een priester die er op magische wijze door de gave van God voor zorgt dat je geneest na een zwaar gevecht. Dit voelt logisch aan voor ons omdat geloof vaak als iets magisch gezien wordt, maar dit is niet per se een element van het christendom. ☺

© Lara Lismont

Publicatiebias, een probleem voor wetenschappelijke beeldvorming

We moeten het hebben over een van de problemen van de wetenschap. Bepaalde onderzoeken hebben meer kans op publicatie dan andere. Dit zorgt voor een verwrongen beeld van de werkelijkheid.

door [Sjereno Cörvers](#)

Onderzoeken die positieve resultaten laten zien, en waarvan de bevindingen ook statistisch significant zijn, hebben drie keer meer kans om gepubliceerd te worden. Statistische significantie betekent dat de bevindingen van het onderzoek aantonen dat deze niet op toeval berusten. Met een positief resultaat wordt bedoeld dat het onderzoek uitwijst dat de oorspronkelijke hypothese wordt bevestigd.

Er ontstaat een vertekening van de werkelijkheid. Een voorbeeld verduidelijkt dit. Stel: er zijn

Niet voor alle wetenschapsdomeinen is publicatiebias even belangrijk

twintig onderzoeken gedaan naar een vaccin voor COVID-19. Negentien onderzoeken laten een negatief resultaat zien; ze spreken de hypothese dat het vaccin effectief is tegen. Eén onderzoek laat wel een positief verband zien.

Het positieve onderzoek is het enige onderzoek dat gepubliceerd wordt in wetenschappelijke tijdschriften. De populaire media nemen dit over, met als titel: '95% kans dat vaccin x effectief is tegen corona.'

Niet alle wetenschapsdomeinen even hard getroffen

Niet voor alle wetenschapsdomeinen is publicatiebias even belangrijk. Dit heeft te maken met het kunnen uitsluiten van vals positieve resultaten. Vals positieve resultaten zijn bevindingen waarvan je weet dat ze onwaar zijn, maar de bevindingen tonen dat de hypothese waar zou zijn. Een voorbeeld: een man doet mee aan een zwangerschapsonderzoek en het blijkt dat hij zwanger is.

In de deeltjesfysica, bijvoorbeeld, is publicatiebias een minder groot probleem. Hier kunnen onderzoekers de vals positieve resultaten er makkelijk uit filteren. Terwijl dit in de geneeskunde en de sociale wetenschappen minder goed lukt. Fysici hanteren een standaardmodel dat al decennialang wordt bestudeerd, en dat bijzonder goed geconfirmeerd is.

© Anne-leen Declercq

Als bijvoorbeeld het bestaan van een nieuw deeltje wordt geoneerd, dan is er veel vertrouwen dat dit deeltje ook bestaat. 'Als je van tevoren al veel meer vertrouwen hebt in de hypothese, dan kan je stellen dat de kans op vals positieve resultaten veel lager is', stelt wetenschapsfilosoof aan de KU Leuven Jan Heylen. In de fysica kan daarnaast gewerkt worden met enorme hoeveelheden data.

Voor de geneeskunde en sociale wetenschappen ligt dit anders. Het menselijk lichaam en gedrag zijn complex, de standaardmodellen veranderen nogal eens, en de hoeveelheid data is altijd beperkt, omdat het moeilijk is met grote hoeveelheden proefpersonen te werken.

Daardoor zijn in die gevallen vals positieve resultaten moeilijk eruit te filteren en is de publicatiebias dus veel prominenter. Neem het voorbeeld van het coronavaccin. Hier worden veel meer vals positieve resultaten gepubliceerd dan dat het geval is bij een hypothese uit de deeltjesfysica.

De publicatiebias overwinnen

Wetenschappelijke tijdschriften zouden ook onderzoeken kunnen publiceren die geen verbanden aantonen. Dat is echter een utopische oplossing. Mensen zijn in het algemeen niet geïnteresseerd in negatieve bevindingen. Omdat wetenschappelijke tijdschriften graag een groot lezerspubliek hebben, is de kans klein dat de tijd-

schriften zulke bevindingen zullen publiceren. Heylen stelt dat 'op dat vlak de grote tijdschriften minder betrouwbaar zijn'. Al denkt hij dat dit eerder onbewust dan bewust wordt ingezet.

'Als je van tevoren al veel meer vertrouwen hebt in de hypothese, dan kan je stellen dat de kans op vals positieve resultaten veel lager is'

[Jan Heylen, Wetenschapsfilosoof KU Leuven](#)

Gelukkig zijn de sociale wetenschappen en de geneeskunde niet machteloos. Onderzoekers kunnen aan preregistratie doen. Alvorens een onderzoek start, wordt dan in een databank aangegeven dat er een onderzoek gaat gebeuren. Zo kan men bij de meta-analyse ook onderzoeken die geen verband aantonen meenemen. Ondanks dat alleen onderzoeken met positieve bevindingen worden gepubliceerd met betrekking tot een bepaalde hypothese, ziet men dan ook welke onderzoeken negatieve resultaten opleverden. ☺

Studio Start

Iedereen die er aan denkt om te ondernemen kan in Studio Start de eerste info oppikken of de eerste stappen zetten.

Werk samen met gelijkgestemden in de **coworking ruimte** of maak een afspraak voor een **coachingsgesprek!**

www.studiostartleuven.be

Naamsestraat 11-13, Leuven
Open Maandag - Vrijdag 10u-18u

Coworking

Studio
Start

Infopunt

SPLINTER

Koraalpolitiek

Sinds kort heeft ons land opnieuw een regering. Het veelkleurige palet van partijen noopt tot eigenheid, als een felle vis in een koraallandschap.

door Vincent Cuypers

Wie wel eens natuurdocumentaires bekijkt, pakweg over koraalriffen, is ongetwijfeld op de hoogte van het zogenaamde 'co-existentieprobleem'. Sinds Darwin zijn we ervan overtuigd dat in de natuur het recht van de sterkste geldt: er zijn meer organismen dan er habitat en grondstoffen beschikbaar zijn, en dus maken alleen de sterksten een kans om te overleven en zicht voort te planten.

De vraag is echter hoe het mogelijk is dat sommige ecosystemen, zoals bijvoorbeeld koraalriffen, toch zo onmetelijk divers zijn. Men zou verwachten dat één soort alles domineert. Het leven in een koraalrif is geen pretje. Het is een voortdurend slagveld van eten en gegeten worden – Darwin loert om de hoek. Maar toch hebben zich honderden, duizenden soorten ontwikkeld en slagen die er in zich in stand te houden, in allerlei kleuren, vormen en maten.

Partijen verliezen kleur door te breed te willen zijn: er kunnen geen vijf brede volkspartijen zijn

Het hoeft geen betoog dat de Belgische politiek evengoed door een *struggle for existence* wordt gekenmerkt. Er zijn meer kandidaten dan zetels en ministerposten, en het vermoeiende stramen van eten en gegeten worden speelt er meer dan waar ook. Toch leidt dat in dit geval niet tot een bont schilderij, maar tot een grijze soep waar niemand nog zin heeft. Er lijkt zelfs niemand dominant – het systeem zakt geleidelijk in elkaar.

Een deel van de verklaring voor het co-existentievraagstuk is uiteraard dat de beschikbare habitats divers zijn, en dat verschillende evolutionaire strategieën naast mekaar succesvol kunnen zijn. Specialisatie is vaak een slimme keuze in de natuur. Partijen verliezen kleur door te breed te willen zijn: er kunnen geen vijf brede volkspartijen zijn, en wie uit te veel vijvers tegelijk probeert te vissen, steekt er uiteindelijk nergens bovenuit. In de natuur wordt op meerdere paarden wedden zelden beloond.

Toch is specialisatie niet alles. Ook in gelijkende situaties komen vaak veel soorten samen voor en daarin zit het echte raadsel van het co-existentieprobleem.

Je zou kunnen denken dat een bont kleurenpalet daar ook een rol in speelt. Over waarom de rifauna zo kleurrijk is – het gaat niet alleen om vissen, er zijn zelfs bontgekleurde platwormen – bestaat nog steeds discussie. Je bent immers wel zichtbaar voor mogelijke predatoren. Er zijn verschillende hypothesen die mooi in elkaar haken.

Enerzijds zouden de felle kleurenpatronen ervoor zorgen dat potentiële partners elkaar herkennen. In die wirwar van leven zou het moeilijk zijn een partner van je eigen soort te vinden als alle soorten er hetzelfde zouden uitzien. Opvallende kleurkenmerken maken het gemakkelijker om leden van je eigen soort te vinden.

Anderzijds zouden die patronen juist een soort rol van camouflage spelen – bescherming dus tegen predatoren. Aan de ene kant omdat als de wereld rond je fel gekleurd is, je opvallend gekleurd moet zijn om niet op te vallen, anderzijds omdat contrasterende patronen in een contrasterende omgeving een verwarrend effect hebben op mogelijke predatoren.

De lessen voor Vivaldi, en voor toekomstige coalities – *Vivaldi recomposed?* – lijken me duidelijk. In een wereld waar je slechts een hap van de dood verwijderd bent, is eruit springen gevaarlijk, maar het helpt om co-existentie mogelijk te maken, en na een tijdje doet iedereen mee. Voldoende specialisatie, een eigenheid, en een duidelijke eigen kleur – diepgeworteld in de inhoud – zodat kiezers hun potentiële partners kunnen vinden en predatoren in de schaduw worden gesteld. Tijd voor meer koraalpolitiek. Daar steekt iedereen er bovenuit. De feloranje clownvis nog het meest van al. »

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet noodzakelijk de mening van de redactie.

Niemand weet waar de Belgische imamopleiding blijft

Het geld, de interesse en de politieke wil is er. Maar zes maanden na de oorspronkelijke deadline is nog steeds geen spoor te vinden van de Vlaamse imamopleiding.

door [Daan Delespaul](#)

'Of er studenten aan de imamopleiding zijn begonnen, kan ik u eigenlijk niet zeggen', verklaart Johan De Tavernier, decaan Theologie en Religiewetenschappen ontuchtend. Sinds vorig jaar biedt zijn faculteit een afzonderlijk getuigschrift van bestaande vakken aan voor studenten die ingeschreven zijn in de Belgische imamopleiding, een nieuwe opleiding die naar voren werd geschoven in de aanbevelingen van de Parlementaire Onderzoekscommissie naar de terreuraanslagen van 22 maart 2016.

Geens maakte zich sterk dat zij tegen februari 2020 een Vlaamse en tegen september 2020 een Franstalige opleiding klaar te hebben

Verantwoordelijke voor de opleiding werd de vzw Afor, een onderafdeling van de Moslimexecutieve. Toenmalig minister Geens maakte zich sterk dat zij tegen februari 2020 een Vlaamse en tegen september 2020 een Franstalige opleiding zouden klaar hebben. Quod non, zo bleek in februari: er waren geen studenten en geen leerkrachten, noch vakken. De hoognodige opleiding bleek in alle stilte (nog) niet te bestaan.

Een kwestie van geld, zo verklaarde Afor-voorzitter Salah Echallaoui in De Standaard. Als reactie op het nieuws werd vanuit het Kabinet Geens eensklaps 192 000 euro aan subsidies overgemaakt. 'Vanaf nu zal de interesse wel op gang komen', verzekerde Echallaoui. Ook op het Kabinet

Justitie is men optimistisch: 'De inschrijvingsperiode loopt nog.'

Deadline gemist

Of die studenten later nog gekomen zijn, is niet duidelijk. Dit jaar blijken vier studenten ingeschreven voor het vereiste getuigschrift bij de KU Leuven. Drie van de vier daarvan waren evenwel voordien al ingeschreven aan de KU Leuven en volgen het traject vanuit de Master Wereldreligies. Of alle vier dus ook studenten in de imamopleiding zijn, is vanuit KU Leuven niet geweten.

'Afor heeft ons gevraagd of zij een aantal bestaande vakken bij ons via certificaat konden opnemen. Sindsdien is er geen officieel overleg meer geweest', getuigt De Tavernier. In tegenstelling tot de UC Louvain koos KU Leuven er niet voor een afzonderlijk vakkenpakket te ontwikkelen voor de opleiding. 'Het zou kunnen dat die vier studenten dat certificaat opnemen in afwachting van de imamopleiding, want hoever het daarmee staat weet ik niet.'

'We weten momenteel nog niets'

[Eric Gaziaux](#), decaan van de Faculteit Theologie UC Louvain

Wat wel zeker is, is dat de oorspronkelijke deadline voor dat Franstalige luik van de opleiding, september 2020, ook niet gehaald is: 'De implementatie van het akkoord met Afor staat pas voor januari 2021 op de agenda, en op voorwaarde dat er voldoende studenten zijn', reageert Eric Gaziaux, die als decaan van de Fa-

culteit Theologie aan de UC Louvain het academisch gedeelte van de opleiding aanbiedt. En of er al een opleiding klaarstaat bij Afor? 'We weten momenteel nog niets', klinkt het ietwat somber.

De vraag rijst stilaan of Afor nog actief is. Op zoek naar een uitgavenpatroon van de vzw, blijkt nog geen jaarrekening te zijn neergelegd. Afor had nog tot 12 oktober 2020 om haar Algemene Vergadering samen te roepen om daarover te stemmen en vervolgens een maand om die neer te leggen bij de rechtbank. Gebeurt dat niet dreigt de gerechtelijke ontbinding. De 172.800 euro aan gestorte subsidies zitten evenwel niet bij die vzw, maar bij de Moslimexecutieve zelf.

Veto contacteert ieder lid uit de raad van bestuur bij Afor, maar krijgt nauwelijks respons. De paar bestuursleden die antwoorden, verwijzen ons door naar voorzitter Salah Echallaoui en willen verder niets kwijt. Echallaoui zelf belooft na aandringen tot tweemaal toe te bellen, maar doet dat uiteindelijk nooit. Latere berichten worden wel bekeken, maar niet beantwoord.

Politieke inmenging

Echallaoui's rol in het project is zelf omstreden. De Afor-voorzitter staat ook aan het hoofd van de vzw Rassemblement des musulmans de Belgique, in Franstalige media omschreven als een organisatie die een Marokkaanse Islam promoot in samenwerking met de Marokkaanse autoriteiten. Echallaoui werd in 2018 vervangen als voorzitter van de Moslimexecutieve na protest uit de Turkse fractie, die vond dat de Marokkaanse fractie destijds te lang aan de macht was gebleven.

Ook die Turkse fractie heeft haar rol in het project van Afor. Ondervoorzitter van het instituut, Coskun Beyazgül, staat op zijn beurt aan het hoofd van de Belgische tak van Diyanet, het Turkse ministerie van geloofszaken. Diyanet

Ceci n'est pas une formation d'imam

© Daan Delespaul

heeft een sterk marktaandeel in de opleiding van imams in België, maar promoot wel een nationalistische lijn van de Islam de aanleunt bij de leer van president Erdoğan.

'Expertise haal je niet hier, maar in instellingen in het Midden-Oosten die al eeuwenlang die traditie hebben'

[Nadia Fadil](#), professor Antropologie KU Leuven

Nochtans beoogde de vorige regering met de imamopleiding net de problematiek van de 'importimams' tegen te gaan; geestelijken uit Moslimlanden die regelmatig de erg nauwe lijn van de Islam uit hun land van herkomst aanhingen. Ook voor veel Belgische moslims bleef dat een pijnpunt. 'Een moskee is een gebedshuis, het is geen vertegenwoordiging van een land', verduidelijkte Antwerps imam Nordine Taouil vorig jaar aan *Veto*. 'En van de leden van Afor is geweten dat zij banden hebben met hun land van herkomst.'

Polderimams

Antropologe en Islam-onderzoeker Nadia Fadil erkent die vraag uit de Moslimgemeenschap: 'Veel Belgische Moslims, zeker nu de jongere generatie het overneemt, zijn echt op zoek naar imams die voeling hebben met hun eigen leefwereld.' Anderzijds ziet Fadil dat ook expertise uit het land van herkomst belangrijk blijft, waardoor banden met het thuisland niet onlogisch zijn. 'Expertise haal je niet hier, maar in instellingen in het Midden-Oosten die al eeuwenlang die traditie hebben.'

Op een korte periode een imamopleiding uit de grond stampen zonder vermeende 'inmenging' lijkt volgens Fadil dan ook niet evident: 'Ook al ga je hier imams vormen, dan nog zal het idee blijven heersen dat een imam die in de Islamitische wereld gevormd is, betere kennis heeft. Er zijn in Europa gewoonweg geen kenniscentra met decennialange traditie rond de Islam. De transnationale link is onvermijdelijk, zo is dat in alle academische disciplines overigens.'

Fadil ziet meer heil in een soort natraject, dat imams die opgeleid zijn in de buitenlandse instellingen inzicht biedt in de Belgische context: 'Je moet dat vergelijken met katholieke priesters die op zending worden gestuurd. Als zo'n opleiding hen kan ondersteunen bij dat proces, zijn de imams daar zelf zeker ook vragende partij voor.'

De kans bestaat daarom dat Afor begonnen is aan een taak die ze simpelweg niet aankan. De Nederlandse Hogeschool Inholland kam in 2013 tot dezelfde conclusie toen zij haar staatsopleiding opdoekte wegens gebrek aan interesse in de 'polderimam'. 'Ze golden als gesubsidieerde overheidsimams die zich niet konden meten met internationaal erkende imams', verklaarde Saïd Bouharrou, vicevoorzitter van de Raad van Marokkaanse Moskeeën Nederland onlangs in Parool. Toch gaan bij onze noorderburen regelmatig stemmen op om opnieuw een initiatief op poten te stellen.

'Zoals we nu bezig zijn, met die importimams, dat heeft geen toekomst'

[Johan De Tavernier](#), decaan Theologie en Religiewetenschappen KU Leuven

En Afor dan? 'Die opleiding moet er echt komen', gelooft De Tavernier. 'Dat is ook de reden dat wij enige goodwill aan de dag hebben gelegd met dat certificaat, maar verder kunnen en willen we ook niet gaan. Anderzijds, ben ik echt een believer. Zoals we nu bezig zijn, met die importimams, dat heeft geen toekomst.' ☞

Dagboek van een student in lockdown.

© Miette

'Ik denk dat er heel wat landen zijn die met heimwee terugdenken aan het multilateraal systeem'

Hoewel hij voornamelijk posten achter de schermen heeft bekleed, klinkt de naam van Frans van Daele – baron van Daele – als een klok.

door [Daan Delespaul](#) en [Vincent Cuypers](#)

Dat hoeft niet te verwonderen: diplomaat, woordvoerder van Buitenlandse Zaken, ambassadeur in Washington, bij de Verenigde Naties en de Europese Unie, kabinetschef van Herman van Rompuy en die van de koning: gestaag heeft hij zijn geheel eigen cursus honorum bij mekaar getimmerd, een die hem in vele centra van macht heeft gebracht. Op de achtergrond klinkt ondertussen vaak de stem van de geschiedenis – de beste leidraad voor de (aspirerende) diplomaat.

Geworteld in de staat

U hebt het grootste deel van uw leven in staatsdienst gewerkt. In zijn voorwoord tot uw boek noemt Herman van Rompuy u 'un prisonnier de la chose publique'. Is dat een juiste voorstelling van de feiten?

Frans van Daele: 'Zo noemt hij vooral zichzelf. Maar het is wel zo dat het een boeiend beroep is. Als Herman die uitspraak gebruikt, citeert hij natuurlijk iemand, en wat hij wil zeggen is dat hij zich vanuit de politiek altijd heeft laten leiden door het doel het land, de staat, de gemeenschap te dienen. Zo moet je het lezen. Heel zijn loopbaan bewijst dat ook, in geuren en kleuren.'

Het is wel een beroep waarin je moet werken binnen het kader van wat de politiek beslist. Is het niet vervelend standpunten te moeten verdedigen waar je misschien niet altijd akkoord mee gaat?

'Je moet uiteraard je eigen land, je eigen democratie respecteren. Als je instructies krijgt van je regering zijn dat per definitie instructies die uit ons democratisch systeem voortvloeien. Maar als je vaststelt dat iets niet kan, of iets niet mag, dan moet je daar met je regering over praten en hen zeggen dat iets niet zal lukken, of buiten de krijtlijnen valt. Je kan altijd ook andere manieren voorstellen aan de regering om een bepaald doel te bereiken.'

Hebt u dat vaak meegemaakt?

'Eigenlijk niet. Wel tijdens de crisis tussen België en de Verenigde Staten. Maar het gebeurt niet

zo vaak dat je de regering moet waarschuwen voor iets, en mijn ervaring is dat als je dat signaal geeft en beargumenteert, dan men dan ook echt naar je luistert. Op dat ogenblik erkent men echt wel het belang van vakkennis en expertise.'

Is het gemakkelijker bepaalde gevoeligheden ter plekke op te vangen dan vanuit Brussel?

'Je hoort mensen zich wel eens afvragen waarom we nog ambassades nodig hebben. Je zou dat toch allemaal per video en *conference call* kunnen doen. Maar die visie is in hoge mate onjuist. De gevoeligheden die bepalen hoe een andere partij reageert in onderhandelingen kan je pas aanvoelen als je ter plekke bent.'

'Onze ambassades zijn het gemeentehuis van Belgen die in het buitenland wonen. En dat zijn er veel'

'Dat geldt ook voor multilaterale onderhandelingen. Als je multilaterale onderhandelingen voert – bijvoorbeeld in de schoot van de EU – dan zit je tegenover iemand die de achterkant van zijn of haar kaarten niet laat zien. Als je dan wil weten of een bepaalde positie *non-negotiable* is, of gewoon een tactische zet, dan moet je achtergrondkennis hebben. En die kan je vaak zonder veel moeite in het land van herkomst opdoen.'

'Daarvoor zijn onze bilaterale Ambassades onmisbaar. Zonder hen dreig je als multilaterale onderhandelaar te moeten blindvliegen. Onze ambassades dienen overigens ook voor culturele en economische representatie, en ze zijn het gemeentehuis van Belgen die in het buitenland wonen. En dat zijn er veel.'

Voor uw carrière in de diplomatie hebt u ook een aantal politieke stappen gezet. Eerst bij de Volksunie in Knokke, dan heel kort via radicaal links, en ten slotte bij de CVP-jongeren. Wat heeft u aan die verschillende politieke excursies overgehouden?

'Ik was toen student aan deze universiteit, en dat is het ogenblik in je leven waarin je verschillende overtuigingen en verschillende politieke stromingen wat beter wil leren kennen om dan je eigen opvattingen uit te bouwen. Dat heeft mij later in mijn loopbaan ook geholpen om andere meningen te begrijpen, meningen waar ik het niet noodzakelijk mee eens was.'

'Dat is heel belangrijk in de diplomatie. Als je wil onderhandelen moet je de tegenpartij begrijpen, en weten waar haar grenzen liggen. Doordat je hier aan de universiteit verschillende visies kunt proeven ben je beter gewapend om nadien met andersluidende meningen om te gaan.'

De Verdeelde Staten?

In uw recente boek uit u uw bezorgdheid over de multilaterale wereldorde. Onder meer omdat de VS zich grofweg sinds het presidentschap van Bill Clinton meer en meer terugtrekken uit de wereld. Hoe krijgen we de zaak weer op de rails?

'We moeten proberen opnieuw een minimum aan multilateralisme op te bouwen. Dat is ook de stelling van Joe Biden. Ik denk dat er heel wat landen zijn, ook buiten de Europese Unie, die met heimwee terugdenken aan een multilateraal systeem waarin je tools had om met situaties om te gaan, en dat ook een zekere voorspelbaarheid bood in het internationale leven. Als Biden president wordt, denk ik dat de Amerikanen terug gaan willen meewerken met de Wereldhandelsorganisatie, de Wereldgezondheidsorganisatie en dergelijke meer.'

'Daarnaast moet de Europese Unie zich ook wel bezinnen over wat we nog meer samen moeten doen om als partner meer te kunnen door-

NAVRAAG

© Miette

Wie is 'schaduwkoning' Frans Van Daele?

- > Romaans filoloog van opleiding
- > Voormalige Belgische ambassadeur in Rome en Washington en vertegenwoordiger van ons land bij de NAVO, de VN en de EU.
- > Kabinetschef van Herman Van Rompuy tijdens zijn presidentschap van de EU
- > Voormalig kabinetschef van Koning Filip
- > Lid van de Raad van Bestuur van de KU Leuven
- > Voorzitter van Alumni Lovanienses

wegen. Met betrekking tot buitenlandse politiek zijn de violen vaak niet gelijk gestemd tussen de verschillende hoofdsteden. Ons systeem zou ons meer moeten dwingen tot beslissingen, zodat we als EU meer eensgezind voor de dag komen. Maar de meeste landen in Europa, zeker die met een lange geschiedenis, geven niet graag soevereiniteit op.'

Je leest anders vaak dat met name kleine lidstaten door formele soevereiniteit af te geven, aan reële invloed winnen.

'Dat is altijd een beetje het geheim geweest van de Belgische diplomatie. De geschiedenis heeft ons geleerd dat 'pooling of sovereignty' vaak een goede investering is. Toen er nog nationale munten waren, hadden monetaire beslissingen die door de Duitse Bundesbank genomen werden ook een onmiddellijk effect op de Belgische economie. Nu hebben we de euro ingevoerd en zitten we mee aan tafel als er beslissingen worden genomen.'

De recente scheldpartij in het debat tussen Biden en Trump toont nog maar eens hoe gepolariseerd de Verenigde Staten zijn. Is dat land nog bestuurbaar?

'Men mag nooit vergeten dat Amerika een land is dat gedefinieerd wordt door zijn instellingen.

Amerika heeft zich nooit gedefinieerd door zijn territorium, of door zijn bevolkingssamenstelling. Amerika is institutioneel, en die institutionele wortels zitten heel diep.'

'De correctieve capaciteit van dat systeem is niet min. Daarnaast: de polarisering is groot, en in de hand gewerkt, maar ik zou die niet zien als iets blijvends. In mijn beroep, en ook in de politiek, is het moeilijk om vast te stellen of een gebeurtenis gewoon een aanvaring, een aanrijding is, ofwel een blijvende evolutie, een onderstroom. Dat is moeilijk om uit te maken.'

Hoe onderhandel je als diplomaat met iemand als president Trump, die zich op het internationale forum toch meer opstelt als een zakenman dan als een staatsman?

'Je moet bijvoorbeeld kijken naar de manier waarop Jean-Claude Juncker dat gedaan heeft. Kort na de verkiezing van president Trump was er angst dat we in een handelsoorlog zouden raken met Amerika. Juncker is daarom meteen naar Washington gevlogen. Hij heeft niet enkel een goed psychologisch aanvoelen, maar had goed door wat de dingen waren die president Trump nodig had om aan zijn achterban te kunnen voorleggen.'

'Het is altijd optimaal, wanneer de commissievoorzitter, de Duitse Bundeskanzler en de Franse president op één lijn staan'

'Ook Emmanuel Macron – die ik een bewonderenswaardig politicus vind – heeft ook de goede reactie gehad van president Trump op te zoeken en de boodschap te geven van 'we weten wat we aan mekaar hebben, en we gedragen ons daarnaar'. Ik denk dat president Trump altijd veel respect heeft voor wie goed in zijn schoenen staat. Hij heeft snel door wie twijfelachtig is, wie aarzelend is.'

De toekomst van Europa

De EU wordt wel eens verweten ondemocratisch te zijn, hoewel ze over het grootste parlement ter wereld beschikt. De rol van de Europese Raad is daarin een beetje dubbel: enerzijds bestaat ze uit verkozen regeringsleden, anderzijds heeft ze toch niet echt een democratisch imago.

'Ik heb wat moeite met de idee dat er in de Europese Unie een democratisch tekort zou zijn. De ministers die in de Raad zetelen zijn allemaal lid van een regering, en niemand trekt het democratisch gehalte van die regeringen in twijfel.'

'Alle leden van de raad zijn het product van een democratisch proces. Het parlement wordt rechtstreeks verkozen, en heeft door de geschiedenis veel meer macht opgebouwd. De leden van de Commissie worden ook weer voorgesteld door die democratische regeringen, en worden pas Commissaris als het democratisch verkozen parlement groen licht geeft.'

'Ik denk dus dat je het niet over een democratisch tekort moet hebben, maar over een probleem van een te grote afstand tussen de bevolking en de Brusselse instellingen. Je moet op zoek naar manieren om die kloof te overbruggen.'

Zou bijvoorbeeld een rechtstreeks verkozen commissievoorzitter niet het voordeel hebben dat je dan echt een Europese kieskring en een Europees debat krijgt?

'Je kan daarover prachtige blauwdrukken maken, maar je moet altijd eerst nagaan waarvoor er draagvlak bestaat. En een draagvlak bouw je maar op met een stapsgewijze benadering. Guy Verhofstadt had het indertijd over het opbouwen van een Europese politieke ruimte, vanuit het idee dat je een soort politieke eenheid moet scheppen binnen Europa. Dat is natuurlijk zo, en dan vormt zich ook naarmate we meer dingen samen doen. En als je die logica doortrekt kom je inderdaad bij een Europese kieskring, in welke vorm dan ook.'

Hoe evalueert u het eerste jaar van de commissie Von der Leyen?

'Ik vind dat de commissie van mevrouw Von der Leyen bijzonder goed bezig is. Ze heeft bijvoorbeeld heel goed werk geleverd voor de steunmaatregelen in het licht van de coronacrisis, samen dan met Parijs en Berlijn.'

'Ik denk dat de koning door de bevolking wel gewaardeerd wordt voor wat hij allemaal doet'

'Dat is altijd optimaal, wanneer de commissievoorzitter, de Duitse Bundeskanzler en de Franse president op één lijn staan. We hebben dat indertijd gehad met Delors, Mitterrand en Kohl, en dat heb je nu opnieuw. Ze neemt ook terug een aantal moeilijke, technische dossiers op, zoals rond migratie, en een Europese kapitaalsunie.'

De meerwaarde van de koning

Uw laatste functie was die van kabinetschef van de koning. Weinigen trekken de legitimiteit van de huidige koning in twijfel, maar is de monarchie als instituut nog verdedigbaar?

'Dat is een principiële vraag. De realiteit is echter wel dat de monarchie er is, in ons land, en zijn meerwaarde bewijst. Is ze een anachronisme?'

Ik denk dat het nog steeds een goed idee is van iemand te hebben die boven of naast de politiek staat, daarmee tegelijk een band heeft, en als een soort *variable d'ajustement* kan functioneren.'

'Ik heb altijd gezocht naar jobs waar echt iets gebeurde, waarin je op de frontlinie staat'

'Het is in wezen een principiële discussie, maar ik focus toch vooral op de toegevoegde waarde, en die heb ik daar elke dag kunnen zien. Een groot deel van de publieke opinie heeft dat ook wel begrepen.'

Toch blijft de koning voor velen wat mysterieus. Wat kunt u ons nog over hem vertellen?

'Ik weet niet of dat dat zo is. Dat zegt u. De koning en de koningin zijn toch heel actief, heel aanwezig. Bijvoorbeeld tijdens de coronacrisis zijn ze overal geweest, naar de zorgverstrekkers, naar de woonzorgcentra, ze waren overal. Op 23 maart 2016, na de aanslagen in Maalbeek en Zaventem zijn we naar tien ziekenhuizen geweest, waar zwaar verminkte gewonden lagen. Dat raakte hen persoonlijk heel sterk.'

'De koning en de koningin proberen de bevolking op moeilijke momenten – op gelukkige ook – te steunen en eraan deel te nemen. Dat is de rol van de koning als hoofd van de natie. Daarnaast heeft hij zijn functie als staatshoofd – hij vertegenwoordigt het land – en als hoofd van de familie. Ik denk dat de koning door de bevolking wel gewaardeerd wordt voor wat hij allemaal doet. Zo is het contract van België met de Saksen-Coburgs in 1830 ook afgesloten.'

Tot slot, aan welke fase in uw carrière heeft u de beste herinneringen?

'Dat is een moeilijke vraag. Herinner u de keuze van Paris. Ik heb altijd gezocht naar jobs waar echt iets gebeurde, waarin je op de frontlinie staat. Dat was zo toen ik ambassadeur was in Amerika, permanent vertegenwoordiger bij de Europese Unie, kabinetschef van Herman van Rompuy, en kabinetschef bij de koning. Ik wil geen keuze maken tussen vier strijdbare momenten waar ik heel intense professionele herinneringen aan overhoud.'

»

NAVRAAG

© Miette

Ontdek de Oude Markt.
Begin over een maand.

Nog niet genoeg gelachen?
Bezoek KU Leugen!

Nederland kleurt oranje uit sympathie met de Leuvense student

Lokale studenten geven hun mening over de overgang naar code oranje

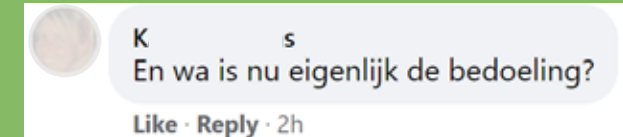
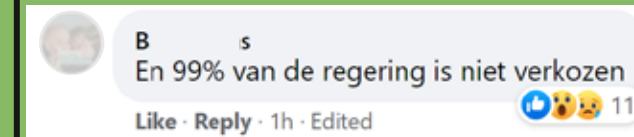
Surfer wacht vol spanning op de tweede golf

Avondklok dwingt nachtwinkels tot nieuwe openingsuren

Kun jij de HLN-artikels verbinden met de juiste comments?

Ram 21/03 – 20/04

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

Stier 21/04 – 20/05

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

Tweeling 21/05 – 21/06

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

Kreeft 22/06 – 22/07

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

Leeuw 23/07 – 23/08

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

Maagd 24/08 – 23/09

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

Weegschaal 24/09 – 23/10

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

Schorpioen 24/10 – 22/11

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

Boogschutter 23/11 – 21/12

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

Steenbok 22/12 – 20/01

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

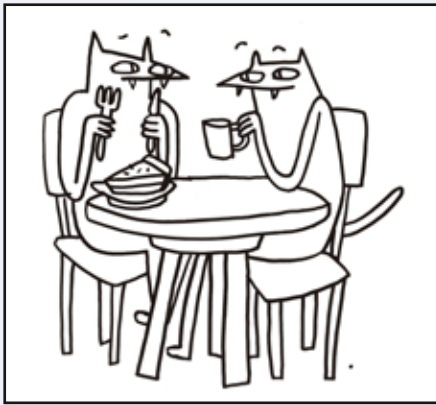
Waterman 21/1 – 19/02

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

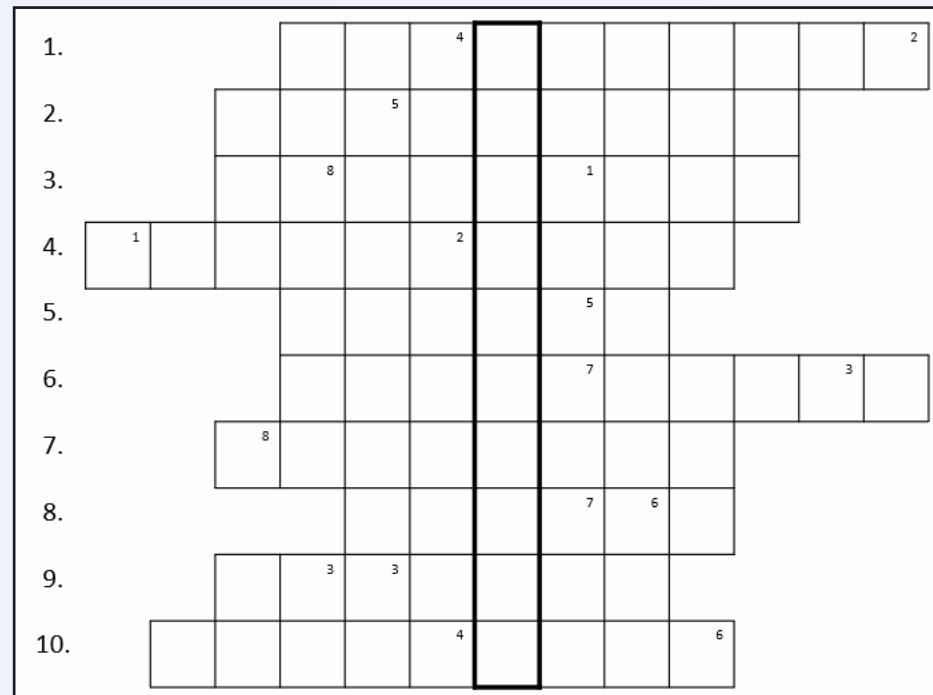

Vissen 20/02 – 20/03

Er gaan niet zo veel dingen meer voor je gebeuren. Je gaat niet op café, zal geen nieuw lief scoren, en beleeft geen nachtelijke avonturen. Tip: als je je muziek luid genoeg zet voelt het een beetje als straatfeest.

VETO'S KOFFIEHUISIE

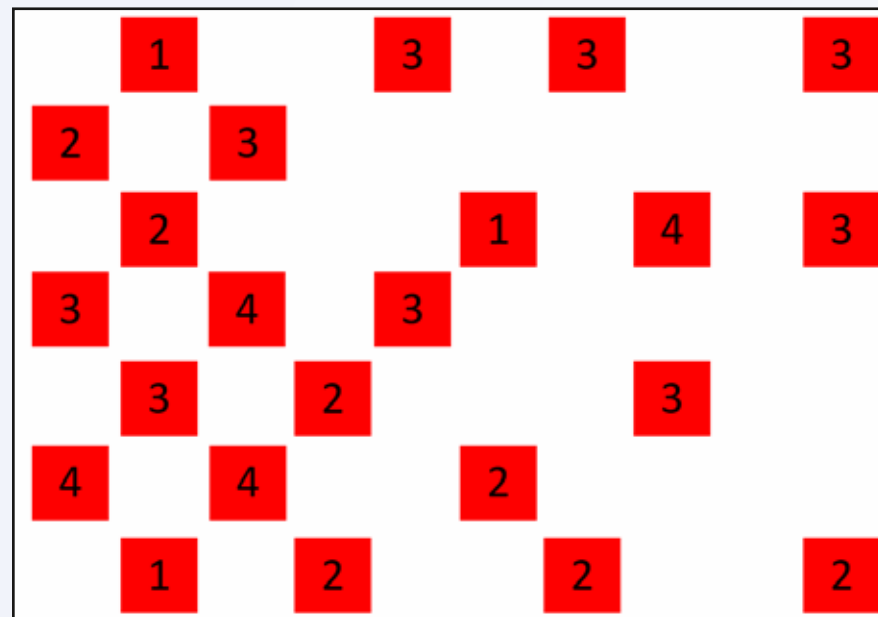
SJARELS CRYPTO

1. Filmklassieker als base
2. Heeft getuigschrift gegeten
3. Uurwerk dat 's avonds niet werkt
4. Een schilderij kiezen
5. Continentale koe
6. Authentieke buikspier (Eng.)
7. Verwoestende woordenboeken
8. Russische leider die duizend dollar voorschiet
9. Bevriende vissen
10. Een opiniestuk proberen schrijven (Fr.)

Oplossing gevonden? Stuur een gele briefkaart naar onze redactie (minderbroederstraat 10, 3000 Leuven) en win misschien het taartje van de week!
De oplossingen van vorige week: 1. Kapsalon, 2. Corona, 3. Professor, 4. Minister, 5. Veto, 6. Vaccinatie, 7. Feedback, 8. Alma, 9. Platzak, 10. Oudemarkt

BRUGGENBOUWER

1. Elk vierkant stelt een 'eiland' voor. Het cijfer staat voor hoeveel bruggen het eiland raken.
2. Tussen twee eilanden kunnen 1, 2 of geen bruggen liggen.
3. Bruggen kruisen elkaar niet en moeten twee eilanden verbinden.
4. Eenmaal je klaar bent, zouden alle eilanden met elkaar verbonden moeten zijn.
5. Er is maar één oplossing: gissen is niet nodig.

Vraag van de week:

'Moest de KU Leuven naar code rood gaan?' **43% JA 57% NEE**

Vanaf volgende week maandag schakelt de Universiteit van Gent over op code rood. In haar spoor volgt de VUB, terwijl U Hasselt, U Antwerpen en – jawel – de KU Leuven nog in code oranje blijven. 'Wij leveren als universiteiten nu al een gigantische bijdrage. Code rood vind ik op dit moment een disproportioneel grote kost voor de student.', aldus Leuven's rector Luc Sels.

Verantwoord of niet? Van de 134 studenten die onze peiling invullen, zegt een kleine meerderheid van 57% van de studenten van wel. Met 43% nee-stemmers is de meerderheid luid. Afwachten of dat ook in de aula te merken is.

Zelf ook meestemmen? Volg ons op Instagram via de QR-code.

Nog niet uitgelezen?

LEES VERDER OP VETO.BE

Een ode aan vergiffenis en zelfreflectie

Luc Sels: 'Voorlopig niet van plan om naar code rood te gaan'

Rechtzetting

In de vorige editie van Veto stond deze afbeelding bij het dossier over discriminatie op de kotenmarkt – waardoor de indruk gewekt kon worden dat dit kot een van de onderwerpen van het dossier betrof. Deze afbeelding diende echter louter als voorbeeld van een studentenwoning met een Kotlabel, en had niets te maken met de inhoud van het artikel. Noch nvmkot, noch de bewoners van dit kot hebben enige connectie met discriminatie op de kotenmarkt.

colofon

Daan Delespaul
hoofdredacteur
daan@veto.be

Jan Costers
redactiesecretaris
jan@veto.be

Tijs Keukeleire
redacteur onderwijs
tijs@veto.be

Emma Desmet
redacteur sociaal
emma@veto.be

Emiel Roothoof
redacteur internationaal
emiel@veto.be

Thomas Maes
redacteur student
thomas@veto.be

Sjeren Cörvers
redacteur onderzoek
sjeren@veto.be

Joanna Wils
redacteur cultuur
joanna@veto.be

Cath Hermans
redacteur beeld
cath@veto.be

Lisa Thieren
redacteur beeld
lisa@veto.be

Arne Van Lautem
eindredacteur
arne@veto.be

Elien D'hoore
verantwoordelijke groeps-
gevoel
elien@veto.be

Marie Coppens
verantwoordelijke evene-
menten
marie@veto.be

Benno Debals
verantwoordelijke KU-
Leugen
benno@veto.be

Eindredactie Arne 'pikzwart' Van Lautem, Daan 'het groen van de pull and bear' Delespaul, Marie 'vroeger appelgroenzeebalou' Coppens, Sjeren 'pimpelfuchsia' Cörvers, Tijs 'okergeel' Keukeleire, Thomas Maes, Simen Verberckmoes, Emiel Roothoof, Joanna 'donkerdonkergroen' Wils, Lisa 'bosgroen' De Witte, Mathilde 'niet-emoji regenboog' Dams, Emma 'groen zonder voorvoegsel' Desmet
Vormgeving Jan 'Costers Cover' Lisa Thieren, Jan Costers
Schrijvers Emma Desmet, Marie Coppens, Jasper Snoeys, Lisa De Witte, Lana 'bordeaux rood' Van den Heuvel, Tijs Keukeleire, Daan Delespaul, Emiel Roothoof, Elise Nizette, Justin 'donkerrood' Vandenbossche, Sjeren Cörvers, Anne-Leen 'vetorood' Declercq, Jeremy 'wegwerpmaskerblauw' Van Weyenbergh, Maysa 'dieprood' Mariposa, Hannah Van Canegem, France Schils, Hannah Gellens, Lore Meesters, Joanna Wils, Vincent Cuypers
Illustratoren Cath Hermans, Anne-Leen Declercq, Rubia Korstanje, Charlotte Heyse, Anastasia Arnhold, Lara Lismont
Fotografen Bart Heleven, Kalina De Blauwe, Miette, Lisa De Witte, Stanislav Dobak
KU Leugen Alon Nudler, Karel Naulaers, Remo 'een massieve zwarte balk' Verdickt, Cath Hermans, Benno 'azuurblauw' Debals

Veto is een uitgave van de Leuvense studenten-koepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering, elke donderdag om 20u in de DV 1 91.56 of kom eens langs op de redactie op de Minderbroederstraat 10, maar stuur een mailtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag 'Wat is jouw lievelingskleur?'

KU LEUVEN

FIETSVOORZIENINGEN VOOR STUDENTEN

Voordelig een fiets huren? Dat kan bij Velo! Herstel en stevig slot altijd inbegrepen. Je eigen fiets laten herstellen? Ook dat kan bij Velo.

**Hollestraat 1
3001 Heverlee**

www.velo.be

Zelf je fiets (leren) herstellen?
Alle gereedschap en gratis deskundige begeleiding vind je in het Fietsatelier.

**Minderbroedersstraat 50
3000 Leuven**

www.facebook.com/fietsatelierKUL

Een vijs aandraaien?
Je band oppompen?
Er is altijd een Velo Fix Station of fietspomp in je buurt.

Ontdek alle Velo Fix Stations en fietspompen op

www.kuleuven.be/mobiliteit

Ook voor studenten aan UCLL en
LUCA School of Arts campus Lemmens

